Om tidningen är obeställbar eller om adressaten begärt eftersändning på grund av definitiv avflyttning, vill vi ha tillbaka tidningen med uppgift om den nya adressen. Till:
POLARHUNDEN
Eva hultberg
Ekstigen 4, 293 7

Marknadstidning B Sverige Porto Betalt

SPHK000000005951587
JUHLANDER ANDERS
HÄLGNÄS 7
793 41 INSJÖN

ROSERIVER
HUNDSLÄDAR

Vi säljer även Tubbs snöskor.

Bonäshamn 2025, 830 05 Järpen Tel: 0647-40094

POLARHUNDEN

Nr 2 1997

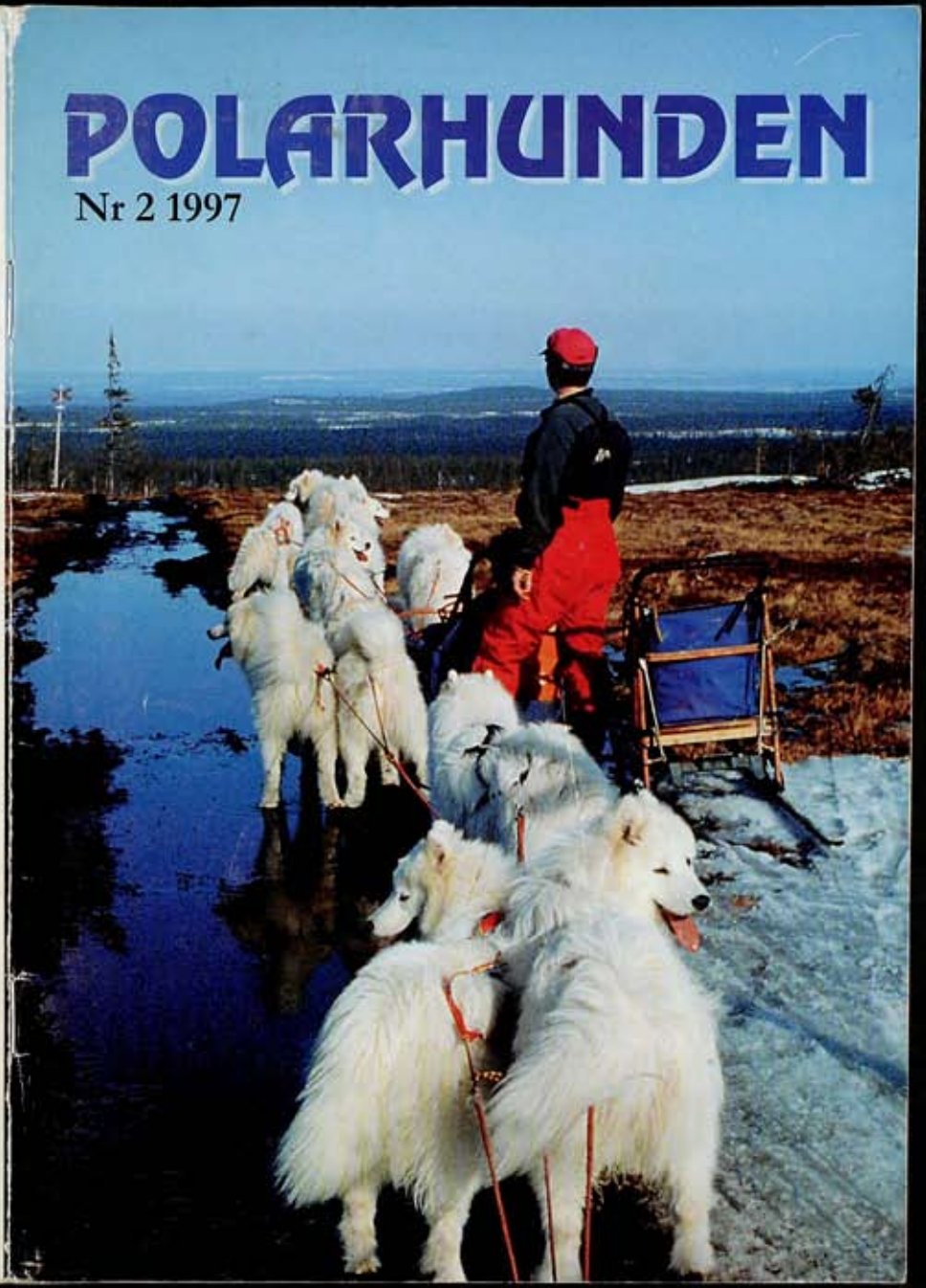

TAIGA

Quality in Action

Skicka mig .....ex av Taigas katalog.

Plagg för arbete och fritid.

Ordertel 0340-85050

Namn.....

Adress.....

Postadress.....

Tel.....

Posta eller faxa in kupongen eller avskrift av den till:
TAIGA, Box 20, 432 21 VARBERG Fax: 0340-78703

POLARHUNDEN

ISSN 0282-478

POLARHUNDEN är en medlemstidning för Svenska Polarhundklubben.
Tidningen skall i första hand vara en informationskälla med rapportering om kommande och genomförda arrangemang och tävlingar i klubben. Tidningen skall också ge information om de polara spetshundraserna samt om hund och friluftsfrågor i allmänhet.
Tidningen utkommer med 5 nummer per år, någorlunda jämnt fördelade över året. Mars, juni, augusti, oktober och december. Tidningen distribueras till medlemmar i Sverige och övriga Norden, samt till djursjukhus och andra institutioner med hundanknytning.

Tidningens adress:
POLARHUNDEN, BOX 150, 830 19 STORLIEN
Redaktör: Wille Carlsson Box 150, 830 19 Storlien. ***Tel: 0647-70336***
Fax: Samma nummer men ring först. Mobiltelefon: 010-6948877
E-POST: ***wille.carlsson@are.mail.telia.com***

Ansv.utgivare:
Wouter G. de Ridder Villaborg, Kvitsle 2696 830 02 MATTMAR Tel:0640-45100
Tryckeri: Grafiska Huset/I-Tryck, Luleå

Annonspriser i POLARHUNDEN: För företag m.m.

Textsida	1/1 sida	1/2 sida	1/4 sida
	1000:-	500:-	350:-

Omslagets 2:a, 3:e och 4:e sida säljes helår. Kontakta Ordf. Wouter G de Ridder. Adress o telnr, se styrelserutan.
Medlemmar annonserar gratis under vinjetten ANNONSER i slutet av tidningen. De ska sändas skriftligen till redaktören. Telefonuppläsning godtages icke. Icke medlemmar kan också annonsera under vinjetten för 60:-

Material till tidningen: Redaktionen mottager tacksamt material om polarhundar, friluftsliv och berättelser och resultat från aktiviteter m.m. som kan vara av intresse i POLARHUNDEN
Vi förbehåller oss rätten att sovra bland materialet samt att rätta och förkorta insända artiklar. Bilder emottages tacksamt. Det skall vara skarpa och kontrastrika bilder i svart-vitt, färgkort eller färgdia. Alla bilder skall vara märkta med namn och adress.

Manusstopp för nr: 3, 18 juli 1997 **Omslagsfoto: Annica Uppström**

Utgivningsdagar under 1997

Nr 3: Manusstopp den	**18 juli**	**utkommer aug/sept**
Nr 4: Manustopp den	**19 sept.**	**utkommer oktober**
Nr 5: Manustopp den	**14 nov.**	**utkommer julveckan**

Medlemskap:
Årsavgiften är 200:-, familjemedlem 30:-. Medlemsskap erhålles genom att sätta in avgiften på vanligt inbetalningskort och ange namn, adress, ev. tel nr, ras/er, län och eget föd.år/mån. på PG: 83 24 00-6, Kennelklubben. Glöm inte ange, att det gäller medlemskap i SPHK. Adressändring:
Om Ni flyttar, meddela till: **Eva Hultberg Ekstigen 4, 293 73 JÄMSHÖG Tel: 0454-49240**

SVENSKA POLARHUNDKLUBBEN

är den enda officiella rasklubben för de stora spetshundraserna, alaskan malamute, grönlandshund, siberian husky och samojed. Klubben är medlem i Svenska Kennelklubben som specialklubb.
Svenska Polarhundklubbens målsättning är att arbeta för att bevara de polara spetsarnas särart och att skapa förutsättningar för en livskraftigoch god stam av polarhundar i Sverige.
Klubben arrangerar draghundstävlingar av varierande art, klövjeturer, kurser och andra aktiviteter där polarhundarnas särart kommer till sin rätt.
Klubben arrangerar också officiella utställningar med certrättigheter.
Vi har idag cirka 1200 medlemmar.

Klubben är indelad i 6 distrikt. Övre Norra, Nedre Norra, Gävle-Dala, Mälardalen, Södra distriktet, och Västra distriktet.

Sv. Polarhundklubbens styrelsefunktionärer

Ordförande: **Wouter G. de Ridder**
Villaborg, Kvitsle 2696
830 02 MATTMAR Tel:0640-45100

Sekreterare: **Ingrid Jonefors**
Box 120,
933 22 ARVIDSJAUR Tel: 0960-58044

Kassör: **Nisse Uppström**
Nordviksvägen 11
451 91 UDDEVALLA Tel:0522-857 00

Kontaktpersoner till distrikten:

Övre Norra:	Ingela Holmlund, Boden	Tel: 0921-64370
Nedre Norra:	Patrik Kuru, Bräcke	Tel: 0693-71394
Gävle Dala:	Stig Juhlander, Insjön	Tel: 0247-70064
Mälardalen:	Ulf Arretun, Västerås	Tel: 0171-443054
Södra:	Johan Hultberg	Tel: 0454-49240
Västra:	Lena Borg, Öckerö	Tel: 031-967619

SPHK:s rasklubbar-Sveriges enda officiella

Alaskan Malamute: ***Christer Afséer***
Liljegången 1290
460 10 LÖDÖSE Tel:0520-609 80

Grönlandshund: ***Gunilla Mellgren***
Viken 2358
840 12 FRÄNSTA Tel:0691-30202

Samojed: ***Kjell Jonsson***
Winnbergsvägen 8
692 72 Kumla Tel: 019-572822

Siberian Husky: ***Nils Hjelm***
Västtjärn 5546
820 71 ILSBO Tel:0650-42060

Tävlingsekr: ***Allan Carlsson***
Långedal 2297
450 71 Fjällbacka Tel. 0525-12404

Utställningsekr: ***Vakant***

Ungdomsanvarig: Kalle Hedsten
Pl 2261 Gäddeviksås 662 92 Tingsryd
Tel: 0459-85000

Utbildningsansvarig: Annika Isaksson
Glåpen, 735 91 Surahammar
Tel: 0220-33134

POLARHUNDEN

NR 2 1997

Snö och gök

På mornarna under pingst har min dotter och jag åkt ut med våra hundar och frukostkorg och letat upp en barfläck, det är inte så gott om dem, och intagit där morgonfikat. Två tranor kom i morse och slog sig ner på snön ett par hundra meter bort. Ljungpiparen har kommit och till och med göken hörde vi. Snödjupet ligger fortfarande på nästan metern. Fast vi nu har haft farbar snö sju månader är jag inte less på den. Men jag var, i mars och april. Varje dag snö och hård vind. Mina fönster täcktes helt av snön och jag var tvungen att ha tänt inne även på dagen.
Men nu är det ljuvligt att färdas med hundspann på morgontidig skare. Nu vill jag inte byta med någon.

När ni skriver artiklar och referat så skriv ut orden och använd inte förkortningar. Ibland vet inte ens jag vad de betyder och kan inte ändra. Många bilder och teckningar sänds in till Hundlivet i Bild och tyvärr kommer inte alla med i detta nummer. Men till nästa så blir det ett stort bildnummer. Fortsätt skicka in.

Ha det bra
och klipp ni gräset så skottar jag snö.

Wille på Valen

Ni som har tillgång till dator och Internet kan sända material till tidningen på adress:
wille.carlsson@are.mail.telia.com

INNEHÅLL

Noterat 4
Ordförande har ordet 5
Evenemangskalender 6
Polarhunds-VM 7
Är gräset grönare 11
Till fjälls med malamuter 14
Samojed 18
Samojedseminarium 21
Siberian husky 24
Alaskan of Anadyr 27
Ögonundersökta samojeder . 39
Västra 40
Vasaloppet med hundar 43
P-löpet 44
Hundlivet i Bild 48
Grönlandshund 52
Mälardalen 55
Nedre Norra 56
Alaskan malamute 58
Södra 64
Gävle-Dala 68
Annonser 70

Noterat

Sekreteraren informerar...

SPHK:s medlemmar kallas lördagen den 30/8 1997 till ordinarie årsmötesförhandlingar enligt stadgarna. Motioner till årsmötet skall vara styrelsen tillhanda senast fem veckor innan mötet äger rum. Plats och tid: se västra distriktets inbjudan i detta nr. av tidningen. *(sid 41.)*

Ingrid Jonefors

Hej alla idérika medlemmar!

SPHKs valberedning är redan i full verksamhet.

Vi förutsätter att du som är förtroendevald och inte har avsagt dig ditt uppdrag även ställer upp under nästa mandatperiod.

Hör av er med förslag till valberedningen!

Sammankallande: AM Johan Grönberg tel. 0481-330 20

Sam Kalle Hedsten tel. 0459-850 00

SH Britt-Mari Lindqvist tel. 08-59084285

Grl Janne Nordlöv tel. 063-303 32

Lista över aktuella val samt valberedningens manusstopp följer i nästa nummer.

Valberedningen

Inför SPHK:s årsmöte 1997.

Valberedningens förslag (preliminärt).

Ordf.	Wouter de Ritter	omval
V.Ordf.	Nisse Uppström	nyval
Sekr.	Bitten Egnell	nyval
Kassör	Catarina Paaske	nyval
Ledamot	Allan Carlsson	mandatperiod utgår 1998
Suppl.	Rose Mary Åsberg	omval
Suppl.	Janne Jonsson	mandatperiod utgår 1998
Suppl.	Johan Grönberg	mandatperiod utgår 1998
Revisor	Frank Ouchterlony	omval
Revisor	Georg Nyström	omval
Ersättare	Ingrid Agefeldt	omval

Ej tidsbestämda:

Tävlingssekr. Allan Carlsson kvar

Ungdomsansvarig Runa Jacobsson nyval

Utställningssekr. Inger Sidén (ersättare genom fyllnadsval 9703-årsmöte) nyval årsmöte 1997

Utbildningsansvarig Annika Isaksson kvar

Rasklubbsrepresentanter:

I styrelsen nuvarande:

Alaskan malamute - Grönlandshund, Gunilla Mellgren

Samojed, Annica Uppström/Georg Nyström

Siberian Husky, Nils Hjelm/Ingrid Agefeldt

Rasklubbarna rapporterar in valda representanter i god tid inna årsmötet.

Rasklubbarna rapporterar in sin representant att ingå i den nya valberedningen 1997/98.

Meddela SPHK:s sekreterare i god tid innan årsmötet - OBS!

Vi tar gärna emot fler förslag - helst och senast 14 dagar innan årsmötet.

Tfn se Polarhunden 1.

Tackar - Valberedningen

Ordförande har ordet

Smält min is,
låt min snö
gå i tö,
suckade vinden till våren.
Kan hända, kan hända om solen vill,
vi vänta väl ännu en månad till,
så kanske det sker, sjung våren.

Gustav Fröding

Villaborg 5 maj 1997

Ja kära vänner, medan man söderöver river mossa, klipper gräsmattan eller snyggar till blomsterrabbatterna, skottar många nordbor fortfarande snö. I dag ligger den 5 till 6 meter bög över Storulvåvägen och många turister blev denna helg inblåsta i stugor eller fjällstationer. Det har stormat ovanligt mycket och vägen har bara varit öppen under 14 dagar denna vinter.

Nu längtar mina samojeder, Margareta och jag efter några soliga, vindstilla dagar på fjället. Snö finns det så det räcker, det förstår ni.

Även grannarna i väst har fått sin beskärda del av den vita varan. Och det passsar polarhundfolket i Norge extra bra i år, för man firar 60-års jubileum. Vi gratulerar.

Ni som inte är så privilegierade när det gäller snötillgången behöver inte misströsta för det. Det finns många aktiviter som rasklubb eller distrikt bjuder på. Och dom som inte bittar precis vad han eller hon vill ha kan lätt "starta eget". Tänk på att klubben och alla stora evenemang en gång i tiden började i mycket blygsam skala. Som aktiv medlem ringer du helt enkelt till några polarhundsvänner i trakten och bestämmer träff på något vackert ställe. Svårare än så är det inte.

Njut av hundarna, vännerna och naturen. Det är det som är meningen, eller hur?

Wouter G de Ridder

Evenemangskalender

Skicka några dagar innan nästa numers manusstopp, uppgifter om datum, ort, typ av evenemang och kontaktnamn med telefonnummer till
Allan Carlsson , Långedal 2297 , 45071 Fjällbacka , tel. 0525-12404.

Dat.	Ort	Evenemang	Kontaktperson	
5-6/7	Skillingaryd	Waterfestival	Janne/Mettan	036-150999
9-10/8	Häggsåsbodarn	Medlemsmöte N Norra	Annemari	063-30456
30-31/8	Tiveden	Årsmöte SPHK+uts.+vagnkör.	Allan/Anne	0525-12404
?/9	?	Nybörjarkurs	Stig Julander	0247-70064
20-21/9	Trängslet	SH-träff	Birgitta/Roger	0251-41761
27-28/9	Lyksele	Höstmöte N Norra	Anders	0950-20162
4-5/10	Riddarhyttan	Utställning+vagnkörning	Georg	021-71012
31/10-2/11	Stockholm	Malamute-spec	Jojje	08-7115189
8-9/11	Ranebo	Vagnkörning	Allan/Anne	0525-12404
17-18/1	Långberget	Långberget Open	Allan	0525-12404
24-25/1	Kloten	KM Mälardalen	Georg	021-71012
6-9/2	Lillholmsjö	Polarhundmästerskap	Jan Nordlöv	063-30332

Ett stort *TACK*

till Raymond och Kerstin Carlsson för det fina priset som jag vann på Polarhundsmästerskapen. En start i tjejvasan!

Det var inte nog med priset, utan de lånade även ut en säng till mig och min man under den aktuella helgen.
Hemma hos familjen Carlsson serverade Kerstin oss god mat och mycket smarriga kakor. Raymond tog väl hand om mig och mina skidor (de gick nästan av sig själv). Han var dessutom min serviceman och hejarklack under hela tävlingsdagen.
Det var en väldigt trevlig tävling och det gav mersmak.
Veronica Keller

Hundlivet i Bild

Rosemarie Elf med vårat 7-spann på tur från Sylarna mot Storulvån. Foto: Ronnie Elf.

Polarhunds VM

av Marie Israelsson

Jag kommer ner från skogen och tar ett sista sparktag in mot mål. Tidtagningen satt på broräcket och stoppades när den första hunden passerade strålen.

Den 21-23 februari anordnades VM för polar hundar i Annaberg i Österrike. Jag har länge funderat på att delta i en tävling nere i Europa för att se hur våra hundar ligger till där. Förra året var planerna att åka till Slovakien och delta i EM för polarhundar, men det visade sig att man inte får ta hem hundar som varit där, så planerna avblåstes i sista sekund. I år var det meningen att VM skulle gå av stapeln i Seckau i Österrike och dit får man ta hundarna om de är vaccinerade. Skulle det äntligen bli av nu, att få tävla mot kontinentens hundar? Dessutom var det VM det gällde och inte EM. Men en sådan här resa kostar pengar. Dels måste man vara ledig i nästan två veckor, dels tillkommer alla andra kostnader som boende, mat, bensinpengar och så vidare. Det är tack vare sponsorer detta har blivit en verklighet.

Ingen snö i Seckau

Folkvagnsbussen som var vårt färdmedel blev snabbt full. Fyra hundar och fyra personer med packning tar sin plats. Vi åkte på lördagen den 17 februari och följande dag kom vi till Trelleborg. Enligt planerna så skulle vi övernatta där och ta färjan över till Sassnitz nästa morgon. På kvällen ringde vi till Silvia Winkler, sekreteraren i FISTC organisationen. Hon hade fungerat som kontaktperson när vi planerade för vår resa och gav oss nu det bistra beslutet att tävlingen antingen skulle flyttas eller ställas in. Vi var redan halvvägs så det var verkligen inte vad vi ville höra, men Silvia sa att det slutgiltiga beslutet skulle fattas

under måndagen. Vilket dilemma! Skulle vi stanna kvar och hoppas att det blev en tävling eller skulle vi åka hem och strunta i det? Söndagskvällen blev en deppig kväll. Efter allt slit och planering så kanske det inte ens skulle bli av. Vi tog beslutet att vi skulle sova i Trelleborg den natten och börja åka hemåt igen nästa dag. Vi trodde inte att det skulle finnas en chans att det blev en tävling den helgen eftersom det var så dåligt med snö överallt.

Gianluigi Trevisi, Italien körde i öppen klass med 10 siberian husky. Kom på en sjunde placering av sju deltagare. De körde 20 km och tiden blev 1.14.44,5. Vinnaren Sonja Van Laar, Nederländerna hade 48.40,6

VM flyttat

På måndagsmorgonen började vi åka hemåt igen. En mil hade vi hunnit när mamma ringde och talade om att hon fått ett fax hem om att VM troligtvis skulle flyttas till Annaberg, som skulle vara en snösäker plats. Det slutgiltiga beslutet berodde på om den Österikiska staten skulle ge tillstånd till tävlingen eller inte. Det tillståndet skulle de eventuellt få klockan tolv samma dag. Vi blev naturligtvis jätteglada, men vågade inte hoppas för mycket ännu. Det fattades bara att den Österrikiska staten skulle säga nej till ett VM. Vi vände i alla fall tillbaka igen till Trelleborg och fick ett definitivt ja senare på dagen. Då var det bara att ta nästa färja över till Sassnitz. Hundarna tyckte inte om att åka färja. Ljudet från motorerna och det eviga gungandet var inte vad de var vana vid.
På tisdag morgon kom vi fram till den lilla bergsbyn Annaberg. Hela byn var i rörelse och det rådde en febril aktivitet för att göra nya spår. Nya affischer hade tryckts upp och satts upp överallt. Hotellet som låg mitt i byn fungerade som ett örnnäste för FISTC. Eftersom vi kom redan på tisdagen var vi bland de första, men det var skönt att vara på plats i god tid så att man kunde acklimatisera sig. Inte minst så behövde hundarna det efter den tråkiga bilfärden. De andra deltagarna hade ju inte lika långt att åka som vi hade, 230 mil.

Invigning

Enligt det gedigna programmet som alla fått så skulle Invigningen vara på torsdag kväll. Den gick till så att varje landslag fick en skylt där det stod vilket land de representerade och alla hundförare hade en brinnande fackla i handen. Så tågade alla lag i bokstavsordning genom byn på kvällen medan en orkester i turolerhattar spelade. Det var mäktigt, men jag måste erkänna att jag kände mig lite ensam. Jag fick ju gå själv i tåget med sverigeskylten och facklan i handen. Tåget slutade vid ett litet torg där byns president och FISTC president Franco Manatto höll tal. Sexton länder var representerade, Sverige för första gången. Polarhundssporten nere på kontinenten är mycket större än i Sverige. När startlistorna delades ut visade det sig att jag skulle tävla mot 49 andra. Fyrspann sprint var även det största klassen. Lite häftigt var det också att jag inte kände igen ett enda namn. Hemma i Sverige brukar man ofta känna till de flesta.

Plusgrader

Så blev det dags för start. Hundarna var lika laddade som jag. Jag hade åkt skidor runt spåret dagen innan så jag visste hur banan skulle gå. Den var nio kilometer lång och började plant. Efter halva vägen kom en kraftig stigning och sedan bar det utför in mot mål. Spåret korsade några småvägar och gick över bäckar, men det var bra avspärrat och skyltat. Vi startade med en minuts intervall. Spannet före mig kom aldrig till start så jag hade alltså två minuter framåt och en minut bakåt som marginaler. Efter halva banan körde jag om spannet före, men tyvärr så började stigningen och det var svårt att dra ifrån i uppförsbacken i de lösa spåren. Jag hade hans hundar i hälarna hela tiden tills nedförsbacken började. Då först sprang vi ifrån dem. Jag tycker att hundarna gjorde sitt bästa och det blev inget strul alls. Vädret var mycket varmt. Det hade snöat på tisdagen och onsdagen ganska mycket. Sen hade regn och plusgrader på både dag och natt slitit hårt på banan. Det är klart att hundra ekipage sliter på spåret. Då jag körde var det bara en enda sörja av all snö som fanns kvar, det vill säga ungefär två decimeter.
Efter första dagen blev det en 16:e placering. Det var 47 som deltog.
Resultatmässigt trodde jag nog att jag skulle ta några fler, men hundarna gjorde sitt bästa i värmen och då måste man vara nöjd. Resultatlistan var intressant eftersom endast ett fåtal sekunder skilde på placeringarna hela listan igenom. Så visst finns det bra hundar där nere. Förarna där nere ser sig själv som den femte hunden. Det handlar inte om att bara stå och åka släde, utan det handlar om att springa med hela tiden. En belgisk tävlande sa till mig att den som inte själv är i toppform vinner inget. Det är kanske något som vi här hemma bör tänka på lite mer. Jag undrade förstås hur holländare och belgare kunde köra så bra eftersom de inte har någon snö. Det visade sig att de tränar mycket på sandstränder och på löparbanor i skogen. Sandträning ger mycket muskler och det går att reglera farten med vikter. Dessutom blir hundarna vana vid värme på ett annat sätt.

Tävlingen avbryts

Tyvärr regnade det som var kvar av spåren bort. Det regnade på fredagsnatten och det var nio plusgrader på lördagsmorgonen. Hela natten skottade de snö på banan där det hade kommit fram jord. Men tyvärr så

kan ingen rå på vädret och tävlingsledningen tvingades att avbryta tävlingen och kora vinnarna efter det enda resultat som fanns, fredagens tider alltså. Trist att behöva avbryta så där när de jobbat så hårt för att flytta tävlingen. Trots att jag åkt 230 mil för att stå på släden i tjugo minuter så var det ändå värt det. Jag har sett mycket bra hundar och sett vilket engagemang det kan vara kring en tävling. Hela byn och grannbyarna är engagerade på ett eller annat sätt. De paret som vi bodde hos klev upp klockan två på nätterna för att baka bröd till exempel. Publiken betalar inträde för att titta på tävlingen och skolungarna fick ledigt för att titta på.
På lördags kvällen ägde prisutdelningen rum och det bjöds på middag och underhållning. I vanliga fall brukade de ha prisutdelningen utomhus så att pristagarna tar med sig en hund upp på pallen. Det gick inte nu eftersom det var kväll och utrymme saknades. För övrigt var tävlingen mycket bra arrangerad. Det märktes att FISTC har gjort detta förut.

Bra hundar

På söndag morgon började vi åka hemåt igen. Jag hoppas att mitt deltagande blir början till en ökad kontakt med kontinenten. Det finns mycket bra hundar där nere. De stamtavlor som vi fick se låg det Iglo Pak och Anadyrhundar bakom. Sen fanns det säkert andra hundar, men Iglo Pak och Anadyr låg bakom de spann som kom på elfte och åttonde placeringen i fyrspann och vann öppen klassen. Det vi borde göra nu är att bli medlem i FISTC. Då kan vi delta i deras mästerskap och arrangera tävlingar själva. Varför inte arrangera ett VM i Sverige? De fanns faktiskt ett stort intresse av att åka till Sverige och tävla. Hoppas bara att det blir lättare och billigare att föra hundar över gränserna. Sedan skulle det vara kul om Sverige kunde ställa upp med ett helt landslag. Jag är övertygad om att våra hundar har goda chanser mot kontinentens. Men det är tufft. De som deltar i VM och EM är de allra bästa spannen från varje land. Uttagningstävlingar har tagit fram de bästa hundarna, och klubbarna vill ju inte betala för några andra heller.

En buss som var full med kort på hundar. På andra sidan var det ett kort på ett helt spann och bak ett par kort på hundhuvuden. Ganska läckert.

Är gräset verkligen grönare på andra sidan?

Ledare ur tidningen Hundsport nr 5/97, Ulf Uddman VD Svenska Kennelklubben

Vi har i Sverige mycket framgångsrikt bedrivit avelsarbete för att minska frekvensen av olika ärftliga sjukdomar, inte minst höftledsdysplasi. Innebörden av detta mycket långsiktiga arbete är att betydligt färre hundar idag i Sverige har rörelseproblem p g a dåliga höfter och som i dess värsta konsekvenser innebär att hunden måste avlivas, än vad vi hade för bara 10-15 år sedan. Statistiken för utvecklingen för hundar födda 1993 och framåt pekar dock i allt för många raser på att den tidigare goda utvecklingen har stagnerat eller t o m att HD-frekvensen åter har börjat öka, med ett större lidande för våra hundar som följd.
Hur kommer detta sig? Avelshundarna från utlandet är ju ofta själv utan anmärkning på sina höfter.
Lennart Swensson, SKK:s genetiske forskare vid Lantbruksuniversitetet, har på ett mycket övertygande sätt visat, vid en föredragning inom projekt hundavel, för bl a rasen schäfer, på de mycket klara skillnaderna i utfallet av höftledsdysplasi efter hanhundar från Tyskland respektive Sverige. Materialet i undersökningen är mycket stort, ca 50 000 undersökta hundar. Sammanfattningsvis är slutsatsen att även om hanhundarna har friska höftleder, har en signifikant större andel av valparna efter tyska handjur dysplasi än efter svenska. Enligt våra forskare beror detta på att hälsostatusen i den tyska schäferpopulationen avseende HD i genomsnitt är sämre än den i Sverige. Jag vill ta fram detta exempel, då utvecklingen i ett flertal raser pekar åt samma håll, vidare blir jag betänksam när flera röster hörs för att vi i Sverige borde klassificera hundar enligt FCIs bedömningsskala. Och samtidigt klassificera hundar som bedöms med grad B som jämförbara med hundar utan anmärkning, när bevisligen hundar som bedömts med grad A visar på anmärkningsvärda resultat. Ovannämnda tankar kommer i blixtbelysning när vi i ras efter ras, kan se en påfallande eufori när en ny importhane har kommit, och lite av hysteri uppstår när alla skall para sina tikar med denna oprövade import. Detta långt innan några testkullar har visat att hunden verkligen tillför något positivt till den svenska hundpopulationen och inte enbart en massa titlar i stamträdet. Vän av ordning kan självklart hävda att det inte enbart går att stirra sig blind på en defekt, och detta kan jag gärna hålla med om. Men då konsekvensen av, att flera hundar drabbas av höftledsproblem, med ett ökat lidande, borde de positiva effekterna på aveln vara mycket tydliga, innan oprövade importhundar ges ett för stort utrymme i den svenska aveln.

Träna i Norge - suveränt!

De norska 10-milstävlingarna Polarhundlöpet och Drevsjölöpet har under de senaste åren genomförts vid sjön Femundens södra spets. Ett alldeles enastående område för hundkörning med alla terrängtyper som man kan önska: Flackt, kuperat, skog, kalfjäll och sjö. Har du svårt att lokalisera dig så ligger Femunden cirka 6 mil väster om Idre.

Nuvarande ägare till vildmarkshotellet Femundtunet hör till den ovanliga kategorin hotellägare som med öppna armar tar emot oss hundförare. Här får minsann övriga gäster finna sig i ylande, skrikande hundar - bara de boxas under natten och att hundskiten tas om hand.

Närmast anläggningen finns spår på 8-16 kilometer men normalt är även stora delar av 10-milsbanan uppkörd. I omedelbar närhet bor en hundförare som bedriver körning med turister. Även han har längre spår uppkörda.

Boende sker i små, moderna lägenheter med minikök vid hotellet. Några moderna och omoderna "hytter" finns också att tillgå. Gott om utrymmen för parkering och uppställning av hundar. Området är mycket, mycket snösäkert och jag rekommenderar det varmt för alla som söker ett drömställe för träning.

Åke Wedin

FEMUNDTUNET

VILLMARKSHOTELL, LEILIGHETER OG CAMPINGPLASS

Tlf.62459066 Fax. 62459065

Velkommen til Femundtunet

Vi på Femundtunet kan tilby dere koselig overnatting både vinter og sommer i leiligheter av god standard, på hotellet eller i campinghytter.

Vinterhalvåret har vi et utmerket nett med hundeløpspor.

Sommerhalvåret står et utall med skogsbilveier til deres rådighet.

Femundtunet har meget gode erfaringer med avvikling av store arrangementer.

Kontakt oss for et kostnadsoverslag.

Hjertelige hilsner fra vertskapet:

Gunn Kari Langmoen
og
Joost A. Bloemendaal

Toppenkull GRÖNLANDSHUNDAR förväntas

Parning planeras till försommaren 1997 mellan Nerrivik's Inuk och Najanin's Ninu. Två välprövade grönlandshundar som genomfört flera långdistanstävlingar med mycket goda resultat. Inuk har bland annat tre P-löp 100 km bakom sig och Ninu fem P-löp, Hardangervidda Trail och Femundlöpet 280 resp 540 km.

Ninu har varit ledarhund i flera år, Inuk i ett år. Han har också med goda resultat genomfört flera enspannstävlingar. Båda hundarna har godkända långdistanstest i norskt trekkhundprov. Inuk har dessutom godkänt svenskt drag- och championatprov.

Båda hundarna är utställda, friröntgade, dragvilliga och har god mentalitet. Stamtavlor, merit-förteckningar och foton skickas på begäran. Förfrågningar och intresseanmälan till Åke Wedin/Gunilla Mellgren (tel 0693-302 02, e-mail wedin@bbc.se) eller Rune Nilsen (tel 00947-32 78 20 00, e-mail runenil@sn.no).

Århundrenes utfordring for de som er glad i naturen og ønsker et tett samarbeid sammen med sin hund (hunder)!!

Det ser endelig ut til at vi kan få til et turløp som er spesielt egnet for renrasete polarhunder. Den Flygende Hollender på Femundtunet «Joost», sier seg villig til å lage spor på 300 km rundt Femunden. Muligens kaller vi løpet «Femunden rundt». Løpet vil sannsynlig gå i mars, like etter P-løpet på 100 km.

Løpet går uansett spor/værforhold.
Sporet blir godt merket.
Sjekkpunkter med vann og mulighet for igjensetting av hunder.
Mat til fører/hunder og alt utstyr for hele turen, bringes med i slede/pulk.
Ingen depot.
Ingen obligatorisk hviletid.
Start/mål på Femundtunet.
Tidtagning.
Komplett reglement og klasseinndeling vil vi komme tilbake til på et senere tidspunkt.
Her kan alle få en skikkelig drømmetur med sine hunder. Her gjelder det å bruke hodet og samarbeide med hundene sine i et flott terreng. Været bruker også å være fint på denne årstiden. Det er såpass langt ut på kjøresesongen at de aller fleste skulle ha hatt muligheter til å fått trent noe. Dette er ikke noe racingløp, men et løp hvor det i det store å hele er samarbeidet mellom hund og fører som fører fram til mål. Man behøver ikke å være erfaren løpskjører for å starte her. Ta det gjerne som en tur. Kjør om dagen, slå opp telt, kos dere og sov om natten. Det er en enkel å god turløpsstrategi.

Vi ønsker en tilbakemelding så fort som mulig, for å kartlegge interessen for dette prosjektet.

Finere påsketur får du ikke.

3-6 april

Till fjälls med Malamuter

Vi var fyra man som dunkade upp genom Dalarna i Lasses stora buss, medförande slädar, pulka och nio malamuter. Plus halvschäfern Gonzo (morsan dock samojed) för vi är inga rasister utan umgås även med svartskallar.

Parkerade i Grövelsjön under klar natthimmel med Hale-Bopp och hela stjärnstimmet.

I morgon blir det skitfint, tänkte vi.

Men vaknade av att det blåste så att bussen hoppade jämfota i byarna.

Det hade snöat också.

Nästa dag sken solen och efter återförening i Hävlingen fortsatte vi mot hägrande fiskevatten.

Peter ledde rajden över sjöarna, följd av Lasse med fyra malamuter.

♪ I wish I could skate like my sister Kate! ♪

Om man skulle försöka sig på en trippel-axel!

Ute på högerkanten skejtade (skatade?) Inge, elegant som en isprinsessa.

Längst bak stakade sig ekipaget Zimba/Sigge.

Totaldött!

Försöken att rycka rödingen i läppen gav inget resultat. Å andra sidan slapp man ju att rensa en massa fisk!

hjälp!

Vad har ni kvar?

Gårdagens makaroner

En burk ravioli

Min sista Moosehead!

MOOSEHE

Håll i bara!

Den tar vi med!

Och den också?

Lasses egenhändigt komponerade restgryta i Hävlingen var en höjdare!

Dan därpå drog vi tillbaka över Långfjället.

vov! vov!

En dusch och en dagens på Turiststationen och sen bar det av mot barmarken. En kort men stimulerande fjälltur var tillända.

SLUT

Bigge -97

Ordf. Annica Uppström Tel:0522-85700
V.Ordf. Elga Carlsson Tel: 0225-32142
Sekr. Anette Lindblom Tel: 0381-31090
Kassör. George Nyström Tel:021-71012
Ord.led. Margareta Kohrtz Tel:0640-45100
Supl. Kjell Jonsson Tel:019-572822
Supl. Karolina Käthner Tel 063-104558
Valpf. Hanne Knudsen Tel:0500-441242

Vintern som ställdes in

Förra året vid den här tiden kunde man känna sig stolt och imponerad av alla duktiga samojeder som deltagit på lite längre tävlingar. Men i år var det inte många som fick chansen att visa vad de gick för. Fäboddraget - inställt, Vikingdraget snöbrist - inställt, Åredraget storm - inställt! Att vi dessutom tvingades att ställa in vår egen tävling i Östersund kändes mycket tråkigt, speciellt med tanke på att snötillgången där var god och banorna välpreparerade. Vad var orsaken? För långt norrut (mitt i Sverige)? Dålig marknadsföring av arrangemanget? För dåligt tränade hundar efter en, i många delar av landet, snöfattig vinter? Man kan ställa många frågor, men vi hoppas kunna komma igen, för vi tror att intresset och behovet av ett 2 x 3 mil arrangemang finns, och förmodligen kommer intresset att bli större och större. Det är bara att ta nya tag och se fram emot nästa vinter med många välträinade samojeder och fina tävlings- och turkörningstillfällen.

Ut i världen

Nu har vi en lång, och förhoppningsvis fin, sommar framför oss med allt vad det innebär för oss och våra hundar. Det är allt fler som vaccinerar sina hundar för att kunna åka utomlands, inte bara för en semestertripp, utan för att konkurrera med Europas samojeder på såväl utställningar som dragtävlingar. Tillhör du någon av dem som åker över gränsen? Vi är många som är väldigt intresserade av vad som händer och sker med rasen utanför vårt hemland, så skriv till Polarhunden och berätta! Lisette Landström skall åka till Italien och arbeta på en samojedkennel, och vi hoppas att Lisette vill lämna en regelbunden lägesrapport om samojeden från Italiens sköna land. Christina Bjerstedt-Ohlsson skriver på annan plats i tidningen om sina erfarenheter från ett samojedseminarium i Italien. Man får där en stark känsla av att vi har sunda och friska samojeder i Sverige, vilket vi måste vara rädda om. Läs också Ulf Uddmans ledare i detta nummer som ger anledning till eftertanke.

Rasstandarden

Nordisk kennelunion (NKU) hade i sin standardkommitté ett möte 12/5 där de efter en gemensam skrivelse från samojedens rasklubbar i Sverige, Norge och Danmark åter tog upp frågan om den reviderade standarden. I den standarden som antogs av NKU februari - 96 står det under rubriken "**DISKVALIFICERANDE FEL**: - tydligt avbrutet pigment i ögonlockskanterna eller tydligt markerat avbrutet pigment på läpparna". Rasklubbarna i de ovannämnda Nordiska länderna tycker att det är fel med avbrutet pigment, men det är inte så grovt att det skall vara diskvalificerande. Standarden blev, med omedelbar verkan, justerad till att texten" -tydligt avbrutet pigment...." istället hamnar under den nya rubriken "**ALLVARLIGA FEL**".

Sommaren är här

Hela min semester har jag redan avverkat, den blåste bort i vintras. Den efterlängtade påskturen fick vi avstå pg. av ständig stormvarning på fjället. Visst blev det några dagsturer, men det var inte vad man hade väntat sig. Du har säkert din semester kvar och hittar nog på något trevligt att göra med din hund. Kanske en fjällvandring? Kanske skall du på utställning? Skriv till Polarhunden och berätta, det är ditt bidrag som gör att det skrivs om samojeden i tidningen.

Kom till Tiveden 30-31 aug. (se annons sidan 41) och besök vårat samojedmonter.

Trevlig sommar! Annica

HD-statistik samojeder, DANMARK

ÅR/%	REG.	A1	A2	B1	B2	C1	C2	D1	D2	E1	HD %
1992	200	2	14	21	15	2	1	1	1	1	
%		3,44	24,1	36,2	25,8	3,44	1,72	1,72	1,72	1,72	36,12
1993	259	0	9	9	6	3	3	1	1	1	
%		0	27,2	27,2	18,1	9,09	9,09	3,03	3,03	3,03	45,37
1994	99	4	21	21	11	3	2	2	2	2	
%		5,8	30,8	30,8	16,1	4,41	2,94	2,94	2,94	2,94	32,27
1995	147	2	23	22	9	4	0	5	2	1	
%		2,94	33,8	32,4	13,2	5,88	0	7,35	2,94	1,47	30,84
1996	129	3	10	7	6	3	0	1	3	2	
%		8,6	28,6	20	17,1	8,6	0	2,9	8,6	5,6	42,8

HD-statistik samojeder, NORGE

ÅR/%	REG.	FRI	SVAG HD	MEDEL	STARK HD	HD %
1992	124	36	3	4	4	
%		76,6	6,4	8,5	8,5	23,4
1993	153	49	4	3	8	
%		76,6	6,3	4,7	12,5	23,5
1994	142	60	3	1	0	
%		93,8	4,7	1,6	0	6,3
1995	120	38	5	1	2	
%		82,6	10,9	2,2	4,4	17,5
1996	150	0	0	0	0	

HD-statistik samojed, FINLAND

ÅR/%	REG	A	B	C	D	E	HD %
1992	266	35	22	11	25	4	
%		36,1	22,7	11,3	25,8	4,1	41,2
1993	311	27	28	16	22	4	
%		27,8	28,9	16,5	22,7	4,1	43,3
1994	175	43	34	18	14	5	
%		37,7	29,8	15,8	12,3	4,4	32,5
1995	155	42	29	24	9	2	
%		39,6	27,4	22,6	8,5	1,9	33
1996	161	31	20	18	14	1	
%		36,9	23,8	21,4	16,7	1,2	39,3

HD-statistik samojed, SVERIGE

ÅR/%	REG	UA	HDI	HDII	HDIII	HDIV	HD %
1992	296	135	10	5	6	0	
%		87	6	3	4	0	13
1993	251	119	6	8	5	0	
%		86	4	6	4	0	14
1994	295	106	15	10	3	1	
%		79	11	7	2	1	21
1995	232	56	10	4	1	0	
%		79	14	6	1	0	21
1996	196	0	0	0	0	0	

Teckenförklaring - HD bedömning:

Danmark:	A1, A2, B1	= UA
	B2, C1, C2	= HD grad I
	D1, D2	= HD grad II
	E1	= HD grad III
	E2	= HD grad IV
Finland:	A	= Normal (ua)
	B	= Normal - gränsfall
	C	= Svag
	D	=Medel
	E	= Stark

Inom FCI, den internationella kennelorganisationen, finns en HD-grupp där Norden trycker på att det skall utfärdas ett internationellt certifikat på HD-status. Det innebär att man på begäran kan få sin hunds höfter bedömda även efter en internationell standard. Detta måste man beställa vid röntgentillfället hos sin veterinär så att rätt avläsning går att göra. Ett sådant certifikat blir då gångbart internationellt.
Detta finns det ännu inga beslut på, men enligt SKK:s veterinäravdelning finns det förhoppningar om att ovanstående skall gå igenom. Målsättningen är dock att vi i Sverige skall ha kvar vår gamla bedömningsskala.

Mer samojedmaterial på sid. 39
bl.a. ögonundersökta samojeder och Voinaka cup.

SAMOJEDSEMINARIUM I ITALIEN

av Christina Bjerstedt-Ohlsson
Swedsam´s kennel

I början av januari i år damp det i min brevlåda ner en inbjudan från G.I.S.S. (Gruppo Italiano Sostenitori Samoiedo) i Italien, om att medverka vid ett seminarium om samojedhundens utveckling i Europa.
Detta seminarium skulle avhållas den 15 mars.
Först var jag väldigt tveksam på om jag verkligen skulle klara av denna uppgift, men sen tänkte jag, att vad katten, kan de andra så kan väl jag. Dessutom kändes det tryggt att Birgit från Danmark skulle komma, eftersom jag var bekant med henne redan tidigare.
Så fredagen den 14 mars bar det iväg och framåt kvällen var jag framme och sammanträlade med de andra gästerna.
De inbjudna var:
Tuula Hämäläinen, Finland
Birgit Eistrup-Jensen, Danmark
Leslie Morgan, England
Antonio Chjoia, Spanien
Wilma Mirer, Holland
Christina Bjerstedt-Ohlsson, Sverige

Stackars Leslie hade fastnat på motorvägen på väg till London Airport pga. att en bilolycka hade inträffat, och hade missat sin flight. Hon kom därför med ett senare plan, och blev upphämtad på flygplatsen samtidigt som jag.
Seminariet skulle hållas på en f.d. Sporting Club, La Valletta, utanför Casteggio, några mil söder om Milano.
Denna var nu omgjord till exlusiv brukshundklubb och omdöpt till "il Biancospino" med hotell och restaurangverksamhet inkluderad.
Och restaurangen blev väl utnyttjad, åtminstone av oss nordbor. Vi satt till långt ut på natten och pratade hund och smakade av det italienska vinet.
Vi besökte en kennel med samojed och neapolitansk mastiff i närheten på lördagförmiddagen.
Därefter blev vi serverade lunch, och sen var det dags att sätta igång med seminariet.

Ett 40-tal personer kom för att lyssna, flera av dem framstående italienska uppfödare och utställare så nog kändes det pirrigt. Vi hade alla blivit försedda med tolkar, för engelska var det inte många som kunde.
Var och en av de inbjudna berättade först om registreringssiffror, antal uppfödare, bekämpningsprogram mm.
Anmärkningsvärt här var att Spanien toppade registreringsstatistiken med nästan 2.500 registreringar förra året, med Italien och England som "tvåor" med ca. 1.300. Detta är att jämföra med Sveriges 208, Danmarks 146 och Finlands 161 registreringar under 1996.
Höftledsstatistik framkom endast från Holland samt de nordiska länderna, där Finland tyvärr toppade med 34% hundar med anmärkning de senaste fem åren. Vi ligger på ca. 20% i Sverige. Danmark har ungefär samma resultat som oss, det framkom aldrig någon procentsats men jag har för mig att det är så.

Sedan talades om urvalet av hundar i resp. land, samt vad vi vill uppnå med vår avel. Jag berättade att många samojeder i Sverige används för arbete av olika former, och att vi t. o. m. har några utbildade Bevaknings- respektive Räddningshundar bland våra svenska samojeder.
Jag talade också om vårt speciella championat S(polar)CH, som ju är unikt. En hel del frågor ställdes angående detta, speciellt varför man skulle ha utställningsmeriter också. Jag fick den uppfattningen att man inte kombinerade drag- och utställningsbiten speciellt. Men i Sverige är det väl så att man inte bara vill ha en draghund utan också en samojed som följer rasstandaren. Man höjde också på ögonbrynen när jag berättade om att, i princip, endast HD-fria, ögontestade hundar används i aveln. Det verkar som om röntgenresultat (eller att man ens röntgar) inte har någon betydelse för italienarna så länge hundarna vinner i utställningsringen.

Panelen i Casteggio

Min uppfattning av seminariet var att de ansvariga för detta verkligen ville öppna ögonen på sina uppfödar-kolleger för hur viktig sundheten är för rasen. Och detta fick de verkligen itutat sig från alla håll. Samtliga inbjudna poängterade detta mycket noga, även de från länder där det inte förekom särskilt stor del kontroll. Men de som var inbjudna från Spanien och England tillhör de som verkligen kontrollerar sitt avelsmaterial.
Dagen därpå skulle det vara en utställning, vilket jag inte visste om förrän jag kom dit. Jag hade bokat flyg så att jag inte kunde stanna och övervara utställningen vilket verkligen grämer mig mycket. Men en del hundar hann jag förstås se. De har en stark influens av engelska Karazoe-hundar i Italien, med flera importer som går mycket i avel. Över huvudtaget var de flesta hundarna jag såg mycket engelska i stilen.

Där fanns bl.a några valpar som var helt otroligt vältypade, men som jag upplevde något för tunga i kropparna. Men huvudena var helt underbara, med verkligen korrekta sneda ögon och härliga smile och uttryck.
Tyvärr såg jag också en del hundar som man med blotta ögat kunde konstatera att de hade HD. Så konstiga bakbensrörelser har jag aldrig någonsin sett i Sverige. Och låt oss fortsätta vårt arbete för att det aldrig ska behöva upplevas heller.

Om någon vill fråga mer ingående än vad som framgår av detta får ni gärna ringa och prata med mig. Jag träffas på telefon 044 - 701 36 eller 0708 - 668 680.
Christina Bjerstedt-Ohlsson

SIBERIAN HUSKY

Ordf. Birgitta Mjöberg Västäng 3218, 796 91 Älvdalen. Tel: 0251-41761.
Sekr. och **Kassör.** Ingrid Agefeldt Södra Högfors 5140, 691 92 GRANBERGSDAL Tel: 0586-12290
Valpförm. Peter Mårtensson Box 84, 910 74 HÖGLAND Tel: 0942-41040
SPHK;s RASKLUBB FÖR SIBERIAN HUSKY POSTGIRO 38 70 52-4

Rasklubben SH

Vid årsmötet den 22/3 i Särna, Knappgården, valdes undertecknad till ny ordförande för rasklubben Siberian Husky. Eftersom förre ordföranden inte kunde närvara vid årsmötet, så vill jag härmed passa på att tacka Nils för de gångna åren, det fina arbete han har lagt ner i styrelsen och för att ha lyft fram Siberian Huskyn som ras.

Styrelsens målsättning är att även fortsättningsvis arbeta för rasen och dess egenskaper som slädhund.

Samma helg genomfördes även rasmästerskapet för Siberian Husky. Vädret var strålande, banorna likaså. Tyvärr blev det bara en klass, den för 4-spann.

10 stycken spann deltog, därav några nya förmågor som vi hoppas få se mer av.

Mona Sjöö var den som tog hem KM-titeln, den första i rasklubbens historia. Grattis.

Rasklubben har också haft med ett lag i Vindelälvsdraget, team Siberian Husky. 43 lag startade och team Siberian hamnade på en hedrande 14:e plats!

De som ingick i laget var: Johan Dahlström, Sverker Björk, Mats Eriksson, Lotta Antoniusson, Micke Landbergsson, Marie och Helene Israelsson och Roger Mjöberg.

Till sist vill jag flagga för höstträffen i Trängslet, Älvdalen den 20-21 september. Jag hoppas vi ses där.

Hälsningar Birgitta Mjöberg.

Höstträff för Siberian Husky

Trängslet, Älvdalen 20-21 september.

Lördag:

Inofficiell utställning	10.00
Femkamp	14.00
Gemensam middag	19.00

Söndag:

Vagnsrace 2- och 4-spann, 2 km på Dysängsbanan i Älvdalen. Korvgrillning. Vagnsracet är öppet för övriga polara racer.

Anmälan och bokning av husrum:
Roger och Birgitta Mjöberg, tel. 0251-41761.

VERKSAMHETSBERÄTTELSE

Styrelsen för SPHK:s Rasklubb för Siberian Husky avger härmed följande redogörelse för verksamheten under kalenderåret 1996.

Styrelsen har bestått av: Nils Hjelm ordförande, Birgitta Mjöberg vice ordförande, Ingrid Agefeldt sekreterare och kassör, Maria Karlsson och Kjell-Åke Tjernberg.

Suppleanter: Mats Eriksson och Mona Sjöö.

Valpförmedlare under året har varit, Peter Mårtensson.

Rasklubbsombud i SPHK:s centralstyrelse har varit, Nils Hjelm ordinarie och Ingrid Agefeldt suppleant.

Representant för Siberian Husky i SPHK:s kommitte för hundhållningsfrågor har varit, Per Agefeldt.

Siberian Huskyns representant i huvudklubbens valberedning har varit, Anitha Marklund fram till årsmötet i augusti 1996 och därefter Britt Marie Lindkvist.

Styrelsen har sammanträtt tre gånger. För övrigt har kontakten mellan styrelsemedlemmarna upprätthållits per telefon.

Årsmötet 1996 hölls i samband med Polarhundsmästerskapet i Långberget.

Det var planerat att anordna en höstträff för SH även år 1996, men då det var tätt med andra SPHK-arrangemang beslutade styrelsen att ställa in och i stället i god tid avisera att det ska bli en SH-träff den 20-21/9 1997.

Efter en del turer fram och tillbaka mellan rasklubbsstyrelsen och SKK:s standardkommitte blev slutligen översättningen till svenska av den senaste SH-standarden klar.

SPHK:s första domarkonferens för utställningsdomare anordnades i april i Fryksås. De deltagande utställningsdomarna fick en tid efteråt skriftligt svara på en del frågor om vad de ansåg om evenemanget. Sammanfattningsvis visar svaren att konferensen var mycket lyckad. Enligt många var det den bästa domarkonferens de varit med om.

Styrelsen har under året haft kontakter med såväl Jordbruksverket som Jordbruksministern angående kravet på veterinär vid slädhundstävlingar.

Per Agefeldt, Peter Antoniusson och Mats Eriksson har under året arbetat för att få ett rent SH-lag till start i 1997 års Vindelälvsdrag. Förhoppningsvis är det inledningen till en årligen återkommande tradition.

Huvudorganisationen för tävlingar med polarhundar i Europa är FISTC. Både 1995 och 1996 har det varit långt gångna planer på svenskt deltagande i deras mästerskapstävlingar. Av olika anledningar har det inte kommit så långt som till start. 1997 är det nu tredje gången gillt och då deltar Marie Israelsson i världsmästerskapen för polarhundar, som i år går i Österrike. Förhoppningsvis blir det en spännande upplevelse och inledningen till ökade kontakter söderut. FISTC är i alla fall mycket intresserade av att Sverige skall ansluta sig till organisationen och delta i deras tävlingar.

På uppdrag av styrelsen/ Nils Hjelm

Redovisning av dragprov för siberian husky 1996

Den lista som fanns med i Polarhunden nr 1 var inte fullständig. Några hundar hade smitit på vägen upp till Wille.
Dessutom hade jag glömt de hundar som var meriterade 1995 men som registrerats 1996.
Komplettering:

Namn	Reg.nr	Pris	Tävlingsplats
Avatac's Brave Blackie	N35136/92	1	Långberget 1995
Avatac's Brave Ulveline	N35138/92	1	Långberget 1995
Flexvya's Betty	S66848/88	2	Långberget 1996
Fun Run Pilot	S53775/93	1	Lillholmsjö 1996
		1	Långberget 1996
Gandalf	S16067/92	1	Lillholmsjö 1996
		1	Långberget 1996
Gerbergärdets Indiana	S45204/93	1	Drevsjö 1996
		1	Våmhus 1996
Nay-La-Chee's Bowie	N05334/92	1	Långberget 1995
Nay-La-Chee's Gonzo	N05331/92	1	Långberget 1995

Omplaceringsverksamhet

Vid årsmötet 1997 framkom önskemål om att rasklubben skall ha någon form av omplaceringsverksamhet. Till ansvarig för den verksamheten valdes Gunnel Åkerlind. Om du söker en vuxen hund eller inte kan ha kvar din hund, ring till Gunnel, tel 0300-26575.

Resultat KM Siberian Husky klubbmästerskap i Särnaheden 22/3-23/3
4-spann 2x10 km.

	DAG 1		DAG 2		TOTAL
	mellantid	sluttid	mellantid	sluttid	sluttid
1. Mona Sjöö	13,18	23,54	12,31	22,25	46,19
2. Torsten Ärlesjö	12,49	23,17	12,58	23,19	46,36
3. Jan Johansson	13,42	24,01	12,56	23,10	47,11
4. Lotta Antoniusson	14,05	24,45	13,10	23,35	48,20
5. Caj Larsson	14,31	26,36	13,49	26,17	52,53
6. Johan Dhalström	14,11	26,19	14,07	27,20	53,39
7. Ulf Arretun	16,35	28,02	16,05	27,41	55,43
8. Urban Svensson	17,20	29,25	15,00	26,24	55,49
9. Anette Ström	17,55	31,31	16,05	29,19	1.00,50
10.Wolfgang Herwig	18,29	31,43	18,07	33,29	1.05,12

Alaskan of Anadyr

Den här artikeln är en översättning från ISHCs (International Siberian Husky Club) tidning. Hela september/oktober numret tillägnades Earl och Natalie Norris och deras kennel Alaskan of Anadyr. Artikeln är skriven av Bob och Pam Thomas, som har copyright. Vi har fått tillstånd att översätta artikeln och trycka den i Polarhunden.
All kopiering och annan vidarespridning av artikeln är förbjuden.

Översättning: Per och Ingrid Agefeldt

Fotografierna som illustrerar artikeln är tagna av Maria Karlsson vid de besök hon gjort hos Earl och Natalie Norris.

Alaskan Anadyr

Fem decennier, 50 år, ett halvt sekel! Det spelar ingen roll hur man ser på det, så är det en fantastisk prestation som har uppnåtts inom vår ras. Från första valpkullen 1946 till årets träning med 1997 års Iditarodteam har Earl och Natalie Norris varit lika med enastående Siberian slädhundar. Det har aldrig funnits en Siberiankennel som varit aktiv under så många år, och det kommer troligen aldrig att bli någon mer. Earl och Natalie Norris har bokstavligen ägnat sina liv åt att, inom rasstandarden, förbättra SHn som slädhund. Siberian Huskyns renässans i Alaska efter andra världskriget är helt och hållet deras förtjänst. När de flesta hundförarna i Alaska, från slutet av 50-talet och framåt gick över till Alaskan Huskies, behöll Earl och Natalie sina älskade Siberians, och såg därmed till att det fortfarande finns renrasiga slädhundar av hög kvalitet. Dagens och morgondagens SH-mushers kommer därför att för alltid stå i tacksamhetsskuld till Earl och Natalie Norris. Det här specialnumret är vårt sätt att säga tack till Earl och Natalie för allt de har gjort. Om det är i Alaska, och handlar om slädhundar, så har det från 1946 års Fur Rendezvous race till 1997 års Iditarod alltid funnit ett team från Earl och Natalie Norris. Earl och Natalie kommer från olika delar av USA, men båda kom i kontakt med slädhundar i unga år. Det var en lyckosam tillfällighet för vår ras när deras vägar korsades. Deras förenade engagemang för rasen saknar motsvarighet.

forts nästa sida

Earl

Earl föddes i Orofino, Idaho år 1920. Han var intresserad av slädhundar redan som pojke, och intresset förstärktes av det årliga American Dog Derby som hölls i Ashton, Idaho. När Earl var 12 år gammal köpte han sin första SH. Hunden kom från Mike Cooneys kennel i Fairbanks, Alaska, och var en ättling till John "Iron Man" Johnsons hundar. På den tiden (tidigt 30-tal) var alla slädhundar i Idaho av hound eller setterlinjer. Earl följde allt om slädhundar i Idaho, Alaska och New England med stort intresse, och han har fortfarande en urklippsbok från den tiden. Det var redan år 1936 i Idaho som Earl började använda Alaskan som kennelnamn. Vid USAs inträde i andra världskriget lyckades Earl bli placerad vid den civila flygadministrationen i Alaska.. Uppdraget var att bygga flygplatser, samt att installera navigationsutrustning runt om i Alaska. Earl arbetade som fraktsamordnare. Det var ett jobb som innebar resor över hela Alaska. Hans liv var nära att få ett för tidigt slut, när ett oljefartyg där han befann sig ombord exploderade. Han slungades i vattnet av explosionen, men var vid medvetande, och lyckades simmande sätta sig i säkerhet. När kriget slutade, byggde Earl sitt första hem strax utanför Anchorage. Där byggde han upp en liten kennel med Alaskan Malamutes. (Nu har staden växt och i dag ligger University Mall där). År 1950 arbetade Earl med logistikfrågor i hamnen i Anchorage. Han drar sig till minnes hur han då körde sitt hundspann till och från jobbet.

Alaska´s syster april-87

Under vintern 1945-46, den första efter kriget, var Earl en av initiativtagarna till det första Fur Rendezvous race. Han ställe upp i tävlingen med ett team som bestod av fyra Alaskan Malamutes. Han blev trea. Det var tre som startade. Under 1947 upplevde Earl några av sina finaste minnen under sin karriär som slädhundsförare, då han under tre månader arbetade åt Washburnexpeditionen. Han körde utrustning på Muldrowglaciären på Mount McKinley. Han använde sina Alaskan Malamutes upp till nivån 11.000 fot (c:a 3.500 meter).

Natalie

Natalie Jubin föddes i Lake Placid, New York år 1924. Redan när hon var tolv år gammal hade hon sitt första hundspann. Hundarna var av olika ursprung och av blandrastyp. Lake Placid var redan under första världskriget ett centrum för slädhundar, och det var här som körningen med turister startade. Det första årliga Lake Placid sled dog race gick av stapeln 1928, och många mushers från New England, bland dem Leonard Seppala deltog. Som tonåring körde Natalie "slädhundstaxi". Det innebar att hon transporterade turister mellan hotell och restauranger etc. Under den här tiden hade Natalie flera oregistrerade SH i sitt spann. Några av dem var ättlingar till Harry Wheelers siberians. Då Natalie gick på universitetet i Syracuse, lämnade hon sina hundar till en tonåring som rekryterades till armén. Hon sålde då sina hundar till Milton Seeley för att användas i armén. En av hundarna, Trouble, blev känd som en fantastisk ledarhund. När andra världskriget slutade arbetade Natalie på Chinookkenneln som ägdes av Short Seeley. Där fick hon möjligheten att köra hundar som Baldy (Ch Wonnalancets Baldy of Alyeska), Disco (Ch Wonnalancets Disco of Alyeska) och Waska. På hösten 1945 bestämde sig Natalie för att Alaska var platsen där hon ville vara. Short Seelley valde ut två hundar från Chinookkenneln, som tillsammans med Natalie och hennes andra hundar startade resan. Natalie hade väldigt lite pengar, men hon tog sig så långt som till Seattle. Där stoppades hon av en strejk som gjorde att all båttrafik till Alaska stod stilla. Earl Snodie, som drev en inackorderingskennel mellan Seattle och Tacoma tog hand om Natalie och hennes hundar. När hon slutligen anlände till Anchorage var hon helt utan pengar. Turligt nog hade Earl Norris läst en artikel i tidningen om Natalie och hennes planer på att flytta till Alaska. Han hade redan då skrivit ett brev till henne, där han erbjöd sig att hjälpa henne att hitta någonstans att slå sig ner med sina hundar. Så vad hände? Natalie och hennes hundar flyttade in hos Earl och hans hundar.

Alladin

I Alaska vid den här tiden, var det ingen som födde upp Siberians. Därför startade Earl och Natalie ett avelsarbete med sina hundar. En av de hundar som valts ut av Seeley, Terry, en halvbror till Alladin, användes inte beroende på att han led av en sjukdom som han aldrig tillfrisknade från. Den andre hanen var OK, och han blev grundstenen till Alaskas mest framstående Siberian Huskykennel i modern tid. Hans namn var Chinooks Alladin of Alyeska, född 9:e maj 1944. Hans föräldrar var Czar of Alyeska och T-cheeakio of Alyeska. Alladin parades, inledningsvis, med två tikar - Bayou of Foxstand som kom från Dom McFaul; och Candia från Bill Shearer, Foxstand kennel. Bayou var en mycket intressant Siberian, då hon bara var två generationer från en ursprunglig importhund från Sibirien (Kreevanka) på sin pappas sida. Hon var också den sista hunden som bar med sig blodslinjerna från Julian Hurleys kennel, Northern Light. Hennes mormor, Rollinsford Nina of Marilyn, var barnbarn till Ch. Northern Light Kobuck. Candias första kull med Alladin gav T-serko, som blev far till Ch. Bonzo of Anadyr, C.D. När samma hundar parades 1947, kom Dirka of Anadyr. Hon

blev Norris första egenuppfödda avelstik. Alladin parades två gånger med Bayou of Foxstand. Det innebar starten på en lång rad av enastående avelstikar som börjar med Ch. U-Chee of Anadyr. Med hundar från de kullarna, och med Alladin i led vann Earl 1948 års Fur Rendezvous - tre heat på 25 miles (40 km).

Seger i Fur Rondy 1946

Efter tredjeplatsen i 1946 års Fur Rondy, så vann Earl tävlingen 1947 med Natalies Alaskan Malamutetik Suggen i led. År 1950 utökades Fur Rondy till 4x25 miles. I 1951 års Fur Rondy satte Earls team, som bestod av Alladin och hans avkomlingar, ett rekord på fjärde heatet som kom att stå sig till 1962. Earl körde sträckan med en genomsnittsfart på 24.3 km/tim. Den som slog rekordet var George Attla, men då hade tävlingen reducerats från fyra till tre heat, så egentligen håller Earl fortfarande rekordet på fjärde sträckan. Det förtjänar också påpekas att Attla hade 16 hundar i sitt team. Earl hade sju. Man måste konstatera att de två hundar som Seeley valde ut åt Natalie var fantastiska slädhundar. Alladin gick i singelled på samtliga tävlingar som Earl startade i mellan 1948 och 1953 Bonzo År 1951 parades T-Serko med Starina of Gatineau, en tik som kom från Don McFaul. I den kullen kom Norris första egenuppfödda ledarhund. Hans namn var Ch. Bonzo of Anadyr C.D. Bonzo tog över ledaransvaret 1954, och stannade på den platsen till 1960. Under den tidsperioden blev Earl fyra på Fur Rondy tre år i rad.

Shjegge Manns Nic-o-lean april-87

Även om Bonzo har haft ett stort inflytande på dagens racinglinjer, så är han mest känd för sin utställningskarriär. På grund av Alaskas geografiska läge och den fåtaliga befolkningen, så genomförs bara ett fåtal hundutställningar varje år. Man kan bara spekulera i vad som hade hänt om Norris hade haft möjlighet att visa sina hundar i showringen i större utsträckning. Vad som kunde ha hänt visas tydligt genom Bonzo. År 1955, på Tanana Valley kennelklubbs utställning tog Bonzo rasens första BIS från öppen klass. Många av Norris hundar blev utställningschampions, och det förtjänar också att nämnas att många framgångsrika showkennlar har byggt upp sin avel på hundar från Norris. Natalie tävlade också i lydnad, och Bonzo var den fjärde SH:n som var utställningschampion, och dessutom hade lydnadstitel.

Siberian Husky Club of Anchorage

I slutet av 50-talet var Earl och Natalies familj fulltalig. Dottern Rita är äldst, följd av sönerna JP och Teddy. Alla barnen deltog i arbetet med hundarna. Mest involverad var JP. Från slutet av 40-talet, fram till tidigt 60-tal var Earl och Natalie pådrivare när det gällde att organisera slädhundsklubbar i Alaska. Som en följd av Earls roll i samband med det första Fur Rondy, var Earl och Natalie med och startade Alaska Dog Mushers Association (ADMA) år 1948. Det är ADMA som arrangerar den årliga tävlingen North American Championships i Fairbanks. Under 1949 var Earl med och startade Alaska Sled Dog Racing association (ASDRA), som har ansvaret för Fur Rondy. Natalie var redaktör för den första Fur Rondy tidningen. Det är också, till stora delar, Norris förtjänst att Alaska Kennelklubb grundades 1949, vilket innebar att de första officiella hundutställningarna hölls i Alaska. Detta gav också förutsättningar för en specialklubb, Siberian Husky Club of Alaska. Den klubben genomförde 1956 den första specialutställningen i Amerika för Siberian Huskies. Deltagarantalet, 32 hundar, var det största antalet SH på en AKC (American Kennel Club) sanktionerad utställning dittills. I början av 60-talet hade de flesta SH-uppfödare i Alaska flyttat eller bytt till Alaskan Huskies. Den lokala klubben, Siberian Husky Club of Alaska blev därför vilande fram till 1972. På grund av ett ökande intresse kunde då klubben startas igen med Natalie som vice ordförande. Klubben antog då sitt nuvarande namn, Siberian Husky Club of Anchorage.

Snabbaste hunden

År 1963, när Don McFaul sålde ut sina hundar köptes dessa av Earl och Natalie. Hundarna var vad som återstod av Seppalalinjerna. (Leonard Seppalas hundar övertogs ursprungligen av Harry Wheeler 1931, och såldes sedan vidare till MacLean/McFaul år 1950) Seppalahundarna användes för att gå ut från de egna linjerna. Vixen of Anadyr parades med Aiyeskas Sugrut of Chinook. I den kullen kom den snabbaste hund som Earl och Natalie någonsin ägt. Han föddes den 10:e november 1958, och hans namn var Nicolai of Anadyr. Han gick singelled, och Earl säger att han aldrig lyckades köpa en hund som kunde hålla jämna steg med Nicolai. Han fick därför producera sin egen konkurrens. Han parades med Alaskans Bon-Bon of Anadyr och gav bl.a. Alaskans Astro of Anadyr. Nicolais liv blev kort. Han kom lös, sprang ut på en väg och dödades av en bil.

Astro, viktig ledarhund

Astro, som var pinto, blev den viktigaste ledarhunden under senare delen av 60-talet och in på 70-talet. År 1970 ledde Astro Natalies spann till seger i Women´s Open North American Championships i Fairbanks. På det spannet gick också en tvåårig svart och vit hane efter Astro och Alaskans Sestra of Anadyr II. Den här unga hunden skulle komma att överträffa Astro, Nicolai och Bonzo som den mest betydelsefulla hunden som fötts upp av Earl och Natalie. Sannolikt är han också den mest dominerande SH-ledarhunden i modern tid. Innan det var dags för honom så skulle Astro ha sin stora dag. Han ledde JP's spann till en andraplats i North American Championships i Fairbanks. Vann gjorde George Attla, trea blev Orville Lake och fyra Doc Lombard. Earl vann ledarhundstävlingen med, förmodar vi, Astro.

Nicolai II

Alaskans Nicolai of Anadyr II, var den hund som Norris hade försökt att få fram under 20 år. Alla deras tidigare ledarhundar skulle kunna ses som - det händer bara en gång, men Nic II var deras bästa hund sedan Alladin, och Nic II var snabbare. Under sitt andra tävlingsår gick han upp till ledarrollen, för det mesta i singelled. Kort efter Nic IIs död, en dag innan han skulle ha blivit 14 år, skrev Earl i 1982 års oktobernummer av ISHCs NEWS. Till minne av Alaskans Nicolai of Anadyr II. "Nicolai II var en svart och vit Siberian med bruna ögon. Han ställdes ut en gång och kom sist i sin klass. Han var försiktig med främlingar, och brydde sig inte mycket om människor. Han hade en fantastisk uthållighet, tröttnade aldrig, var alltid entusiastisk, och ville fortfarande vara med när han blev gammal. Han var välbalanserad, något som är viktigt för en Siberian. Han var kvick och mätte 58 cm. Han var nästan två år gammal när vi började köra honom. År 1970 gick han på vårt spann vid Womens Open North American Championships när vårt spann kom in som etta alla tre dagarna. År 1971 satte vi honom i led och där stannade han till 1979. År 1972 ledde han vårt spann till tredje plats i Fur Rendezvous World Championship Race. År 1976 vann vi EXXON Race på en tid som var två minuter snabbare än den tid som Attla hade 1980. Spannet leddes av Nicolai II. Han gick i led på träning tills han var 12 år gammal, och alla ledarhundar som vi har i dag är efter honom - Nikki, Nellie, Chena - bara för att nämna några. Den sista gången som Bob Chlupack körde Iditarod med ett Siberianspann, så leddes det av Spunk, en son till Nicolai II. Mitt nuvarande tävlingsspann är, till nästan 100 %, från hans senaste kullar. Han var den bästa Siberian Husky vi någonsin haft". Nic II levde ett långt liv, och blev under åren pappa till många bra hundar. Det innebar att Norris kunde minska antalet hundar i sin kennel, eftersom Nic IIs genpool gav en mycket hög andel bra hundar. Norris har alltid, i första hand, avlat på sina ledare, eftersom de hundarna har varit de snabbaste och mest hårdarbetande på spannet. Som ett resultat av det, är det en mycket stor andel av Alaskan/Anadyrhundarna som är ledarhundar. Detta visade sig viktigt när övergången från sprint till långdistans kom i samband med det första Iditarod år 1973. Nödvändigheten av att ha många pålitliga ledarhundar på ett spann innebar att hundar efter Nicolai II var värdefulla. Många

Tatleklutz of Anadyr "Blackie" april-87

Norrissiberians gick därför på spann som i övrigt bestod av andra hundar än Siberians. I början av 80-talet bestod Earls förstaspann, nästan helt av hundar efter Nicolai II, och i Earls Iditarodspann 1985 gick enbart barn och barnbarn till Nic II.

Sonen JP

Under senare delen av 60-talet och fram till mitten av 80-talet gjorde Earls och Natalies son JP sin egen karriär som slädhundsförare. Inledningsvis körde han sina föräldrars Siberians. När han blev äldre köpte han ett antal mycket fina Alaskan Huskies. Det hände ofta att både Earl och JP hade spann som bestod av både Siberians och Alaskans. Även om hundarna stod hos Earl och Natalie, så var de, i första hand, JPs hundar, och när han flyttade hemifrån så tog han med dem. Ett fåtal Alaskans blev kvar hos Earl och Natalie. De användes aldrig i avel och är nu borta. Kvar hos Earl och Natalie är deras Siberians och Eskimohundar. JP lyckades bra som slädhundsförare. Han blev tvåa i 1970 års North American med Astro i led, och i 1972 års Fur Rondy blev han trea med Nicolai II i led. Många förvånades över att ett Siberianspann kunde placera sig så bra, bland världens bästa Alaskanspann, och Earl och Natalie sågs nu i ett nytt ljus bland sprintförarna i öppen klass. JP har fortfarande, i dag, en liten Alaskankennel. Han tävlar inte i större sammanhang . Han var intresserad av härstamningen på de Alaskan Huskies som gick på öppenklassspann i Anchorage och Fairbanks, och började ge ut en årsbok med

stamtavlor på de deltagande hundarna. Projektet fördes vidare av Jeff Conn, och det innebär att dagens förare fortfarande har tillgång till detta viktiga verktyg.

Seger i Exxon open

Under tidigt 70-tal kördes Anadyrspann, av antingen Earl eller JP till många stora framgångar. Den kanske största framgången var segern i EXXON Open 1976. Från år 1971 till år 1976, var antingen Earl eller JP bland de tio första i Fur Rondy, alltid med Nic II i led. Samma sak var det i Fairbanks från 1971 till och med 1977. Anadyrspann nådde topp tio placering sex gånger under perioden 1972-76 vid Kenai-Soldotna Alaska State championships. Åren 1972-74 var man bland de fem bästa. Vid Willow Winter Carnival genomförde Earl och JP några av sina bästa tävlingar mot de team som de senare skulle tävla mot i Anchorage och Fairbanks. Earl vann 1970 med Astro i led och 1975 med Nic II i led. År 1970 besegrade han Attla med precis en minut.

Martin Busher kör Anadyrspann

År 1969 sålde familjen Norris sitt hem, som genom stadens expansion, nu låg nästan i mitten i av Anchorage. De köpte stället, ett stort landområde söder om Willow. Willow ligger vid Parks Highway, och Norris hus ligger vid milestolpe 66 (66 miles norr om Anchorage). De har tillgång till ett omfattande spårsystem och fick möjligheter att utöka sin verksamhet. De byggde ett tvåvåningshus i ranchstil, med perspektivfönster mot hundgårdarna.

Alaskans Nik of Anadyr april-87

Samtidigt som deras barn flyttade hemifrån började en rad kennelhjälpar att komma. Norris är välkända för den hjälp de gett nybörjare som tillbringat en vinter hos dem i Alaska. Där har de fått lära sig grunderna i hundskötsel och hundkörning. Detta skedde samtidigt som Iditarod utvecklades till en stor tävling, och det är många välkända mushers som har kört Anadyrspann på Iditarod. Bl.a. har Martin Buser gjort det två gånger.

Första Iditarod 1973

Iditarod arrangerades första gången 1973, och det innebar början till en stor förändring i hundkörningen i Alaska. Allt fler mushers ville testa sina hundar på längre tävlingar. Earl och Natalie var väl rustade för att genomföra förändringen, och har varit med i Iditarod nästan från början. Första gången ett Anadyrspann deltog var år 1975, alltså i det tredje Iditarod. Chris Camping, en canadensare, körde ett spann med Alaskan/ Anadyrsiberians. Den erfarenheten har lett till att 11 spann, huvudsakligen bestående av Anadyrhundar har fullföljt tävlingen. Alla spannen med undantag av Earls spann 1985, har körts av förare som tillbringat vintersäsongen hos Norris i Willow. De har tränat hundarna, deltagit i mindre tävlingar, och slutligen genomfört Iditarod. Åren 1980 och 81 kördes Anadyrspannen av Martin Buser från Schweiz. Det innebar starten på en av de mest framstående karriärerna i Alaska. Martin vann Iditarod 1992 och 1994.

Kari Skogen från Norge

Earl och Natalies favorit bland de som kört Iditarod med Anadyrhundar är förstås Kari Skogen från Norge. Hon fullföljde tävlingen 1984 och 1986, och gifte sig med JP. År 1985 fullföljde Monique Bene tävlingen och 1987 Andre Monnier, som var fransk arméofficer. Han hade som sidojobb att testa arktisk utrustning för den franska arméns räkning. År 1990 genomförde Donnie McEwen från Canada en bra tävling, och år 1992 körde Pete Johnson , New Hampshire sitt första Iditarod med ett Anadyrspann. År 1995 fullföljde Nikolai Ettyne, Sibirien Iditarod. Därmed var ett av Earls mål uppnått - att en Chuchimusher skulle genomföra tävlingen. Earl hade mött Nikolai i samband med HOPE-tävlingen. där Earl var domare, och Nikolai deltog i tävlingen.

Avkommor efter Nicolai II

Många av de hundar som gick i spannen under 80-talet var efter Nicolai II. En av de som utmärkte sig mest var Alaskans Nic of Anadyr. Han gick i led på Earls öppenklass sprintspann i slutet på 70-talet och början på 80-talet. År 1981 ledde Nic såväl Earls sprintspann som det spann som Martin Buser körde till 19:e plats på Iditarod. Alaskans Steer of Anadyr, som gick Iditarod 1985 på Karis spann har blivit far till flera framgångsrika Iditarodhundar. Han är en myckt typisk avkomma till Nicolai II, och är nu far till många av de Anadyrhundar som fullföljt Iditarod. Earl och Natalie har också haft hundar på andra Iditarodspann. Värt att notera är Joee Reddington Jrs spann år 1974. Han hyrde ett antal hundar av Earl och Natalie och kom på nionde plats med fem hundar kvar när han korsade mållinjen. Av

dessa fem hundar var fyra Anadyrsiberians. År 1978 kom Bob Chlupak på 14:e plats med Spunk, en Nicolai II son i led. År 1985 körde Earl Iditarod själv. Vädret var bland det värsta i Iditarods historia, och trots en benskada i ett tidigt skede av tävlingen, fullföljde Earl och kom på en 31:a plats.

Under 90-talet

När vi förflyttar oss från 80-tal till 90-tal, kan vi konstatera att Norris har fortsatt att avla på den mycket goda Nicolai II-linjen, som gett hundar som använts både i sprint- och distanstävlingar. Exempel på mycket framgångsrika hundar efter Nic II är Alaskans Nic of Anadyr (Nic II och Alaskans Tsu-Luk of Anadyr), Alaskans Jon of Anadyr (Nic II och Alaskans Seppie of Anadyr), Alaskans Steer of Anadyr (Nic II och Alaskans Pawa of Anadyr och Alaskans Karu of Anadyr (Nic II och Alaskans Nan of Anadyr). En annan inflytelserik hund som användes i aveln på 80-talet var Mishorlak's Racer. Han ägdes av Tim och Nancy Trowbridge i Wisconsin. Racer blev pappa till Alaskans Moose of Anadyr (Racer och Alaskans Nic-O-Lena of Anadyr). Moose var en betydelsefull ledarhund på 80-talet. I dag är de flesta hundarna i kenneln barnbarn eller barnbarnsbarn till ovanstående hundar. Även om de flesta ledarhundar i det förflutna varit hanar, så har den senaste generationen gett några mycket framgångsrika ledare på tiksidan. Undantag i det förflutna var Koe, syster till Nicolai II, som ibland gick i dubbelled tillsammans med Nic II. Chena var en annan tik som också gick i led. Hon har blivit mamma till många framstående ledarhundar. Bland dagens ledare på tiksidan finns Aleyta (Alaskans Steer of Anadyr och Alaskans Alya of Anadyr), Lena (Alaskans Anishkak of Anadyr och Alaskans Fluff of Anadyr), Lippy (Alaskans Tokon of Anadyr och Alaskans Chenaga of Anadyr) och Yakut (Towmans Yakutat och Yeso Pacs Joni). Natalie köpte Joni för några år sedan från Carolyn Posey, och den outcrossen blev en stor succé. Yakut är förutom att vara en av de viktigaste ledarhundarna på kenneln också en mycket framgångsrik utställningshund. På SHCAs specialutställning 1995 vann hon slädhundsklassen och på Anchorage SHCs utställning blev hon bäst i rasen. Yakut och elva andra Anadyrsiberians hade en imponerande tävlingssäsong 1995, då Nikolai Ettyne körde dem i Iditarod och tre veckor senare körde dem till en fjärde plats (av 24) i HOPE-race. Yakut gick som ledare under stora delar av båda tävlingarna.

Natalie populär utställningsdomare

Exempel på dagens ledare på hanhundssidan är Blizzard (Towmans Yakutat och Alaskans Niki of Anadyr) och Snowstorm (Alaskans Jodi of Anadyr och Alaskans Snowflake of Anadyr). Såväl Earl som Natalie är idag, på grund av sin stora erfarenhet och sina kunskaper, mycket efterfrågade föredragshållare. Natalie är dessutom sedan många år, licensierad AKC-domare. Hon tillhör de domare som står på alla utställningsarrangörers lista. Natalie är en av de få domare som har stor tävlingserfarenhet, och hennes uppfattning är de flesta utställare mycket intresserade av. Utställarna ser det som en förmån att få ställa ut för Natalie, och hon drar alltid många startande.

Även Alaskan malamute

Earl och Natalie är två av de få kvarvarande veteranerna som kände pionjärerna i slädhundssporten. Lyckligtvis så har Earl under en tid studerat slädhundshistorien, och då med särskild tonvikt på Alaska. Han har givit seminarier som kombinerar historien med slädhundsträning, och han har, tillsammans med Natalie, rest jorden runt för att dela med sig av sina erfarenheter. Earl har en stor samling av slädhundshistoria i form av böcker, foton och utrustning. Naturligtvis är Earl och Natalie också mycket välkända för sina Alaskan Malamutes. De hade båda sina egna malamutelinjer när de möttes 1946, och de utvecklade tillsammans en av de bästa linjerna av arbetande Malamuter som finns idag. Det är dock en helt annan historia som ska berättas av någon som själv kan Malamuternas historia. Natalie har också startad ett litet avelsprogram med sina Canadian Eskimo dogs. Det är en ras som hon haft ett antal år, och de hundar hon har är några av de få renrasiga som finns kvar. De körs när någon förare finns tillgänglig, och det är Natalies dröm att någon gång kunna starta dem i en stor tävling som exempelvis Yukon Quest. På 80- och 90-talet har Earl arbetat med två internationella tävlingar. Den ena är Alpirod och den andra är HOPE-race. HOPE startar i Alaska och slutar i Sibirien. Just HOPE har en särskild fascination för Earl, eftersom den tävlingen för första gången gav honom möjligheten att se det land som våra kära Siberian Huskies härstammar från.

Earl Norris med Nicolai II i led. World Championship 1974.

Natalie Norris i Womens Word Championship 1954.

Ögonundersökta samojeder ua rapporterade till SKK t.o.m. 970212

Reg nr	Namn
S11917/95	BLÅKANNIBODA´S BLÅ BERIT BOMB
S58125/95	CLOUDLAND´S DUNDER O BRAK
S553831/89	EXPLORER´S OF COURSE ITS VICTORIA
S35552/93	HYTTMYRAN´S CINDERELLA IN WHITE
S13198/96	SWEDSAM´S NIGHTFLIGHT TO VENUS
S62122/90	SWEDSAM´S HOLD ME TIGHT
S55553/93	TRE PE´S JODDLAR-JOLLY
S18415/93	TRÉSOR
S53757/91	VITKIND´S DEER-HUNDER
S52148/95	ZYKLONENS BEZDOMINYZ OWL
S12858/93	ZYKLONENS GOLDEN SCARAB

Samojeder som är ögonlysta med anmärkning

Reg nr	Namn	Datum	Notering
S40776/92	BJÖRNVAKTAREN´S GIN FIZZ	950620	KAT BP

Noteringens betydelse: KAT = Katarakt, BP = Bakre polär katarakt, ÖP = Övrig partiell katarakt, LU = Lindrig utbredning, MU = Måttlig utbredning

Delrapport Voinaika Cup 1997

Marie Lillé	Swedsams Night Flight To Venus	17 p
Marie Lillé	Newsam´s Ester William	11 p

Voinaica cup är ett aktivitetsmästerskap med målsättning att så många som möjligt skall aktivera sin hund. Reglerna är enkla, se nedan.

Resultatlista eller bedömning, namn, adress , telefonnummer samt hundens data skall snarast skickas till Kjell Jonsson, Winnbergsvägen 8, 692 72 Kumla. Det är inte tillåtet att spara resultaten till slutet av året. I förekommande fall ansvarar inte rasklubben för att resultaten kommer med.

GRUNDPOÄNG	
HD-röntgen	3 poäng
Karaktärsprov	3 poäng
BoK del-prov	3 poäng
Glaukomundersökning	3 poäng
Kataraktundersökning	3 poäng

Poängen följer med din hund då undersökningen/provet kan ha varit gjort ett tidigare år.

TÄVLINGS/AKTIVITETSPOÄNG

Det är inte resultatet som räknas, utan antalet starter. Dessa tävlingsgrenar är poänggivande: Slädhundklass (nome), nordiskt, vagnrace, bruksprov, lydnadsprov, agility, jaktprov, viltspårprov, vallhundsprov och utställning.

Alla starter, oavsett placering, ger 1 poäng.

Tävlingar som är under flera dagar ger 1 poäng per dag.

Endast officiella tävlingar räknas!

Hunden skall utöva minst 2 av ovanstående grenar, t ex utställning - drag, viltspår - agility osv.

LYCKA TILL!

VÄSTRA

Årsmöte 1997.

Den 27/4 avhölls Västras årsmöte i Ale Orienteringsklubbs trivsamma klubbstuga några km från Nödinge samhälle. I denna miljön och med Inge Eklund som medansvarig inleddes träffen givetvis med en lättare orienteringspromenad. För att med säkerhet ingen skulle gå vilse och missa själva årsmötet gick vi i samlad trupp. Under Inges överinseende fick någon i gruppen sköta orienterandet. Fem "skärmar" skulle hittas och kan ni tänka er, vi hittade samtliga och kom tillbaka i god tid innan mötets början.Styrkta av promenaden och en god fika kunde vi så sätta igång. De stadgeenliga punkterna avverkades snabbt och elegant då det inte fanns några kontroversiella frågor att behandla.

I stället kunde vi ägna tiden åt att diskutera kommande aktiviteter. Glädjande är det engagemang som visas för att skapa nya verksamheter och att upprätthålla de pågående. Jan Erik Engebreksen, Lerum med ett förflutet i brukshundsammanhang hade idéer om spår, sök, agility och andra alternativa aktiviteter som han skall utveckla mera och återkomma med. Janne "Lödöse", all övrig presentation onödig, har fått kontakter med hundfolk i Kristinehamstrakten som framåt hösten kan resultera i en säsongsupptakt med verksamheter både för nya och rutinerade medlemmar. Uppropet om funktionärer till Höstträffen i Tividen fick ett bra gensvar varför det ser förhoppningsfullt ut inför det kommande verksamhetsåret. Styrelse och kommittéer fick följande utseende:

Ordf	Allan Carlsson
Vise ordf	Inge Eklund
Sekr	Lena Borg
Kassör	Kjell Hammer
Ledamot	Sonny Olsson
Suppl	Jan Åke Withfeldt
- : -	Anne Svendsen

Utsällningskommitté: Catarina Paaske, Ulrika Karlsson, Jesper Andersson
Aktivitetskommitté: Allan Carlsson, Jan Andersson, Jan Karlsson, Claes Arvidsson

HÖSTTRÄFF i TROLLTIVEDEN

MED SPHK:s årsmöte
30-31/8 1997
Plats: Ösjönäs ca: 15 km N. Karlsborg

Lördag 30 aug
Officiell utställning: Domare: Kari Nylén (Grl o AM) Lennart Edfors (SH o Sam)
Vaccinationskontroll kl 08.00 - 10.00. Bedömningen börjar kl 09.00

Valpklass 4 - 6, 6 - 9 mån.	80:-
Junior- 9 - 15 mån. Unghundklass 15 - 24 mån.	180:-
Öppen- och championklass,	180:-
Veteranklass 7 - 10 år,	80:-

Veteranklass över 10 år, GRATIS. Från och med fjärde hunden är avgiften max 100:-/ hund.

Tvi-rundan Under eftermiddagen ett motionslopp med hund ca: 2,5 km. med avslutande bastu. Startavg. 30:-

Middag: Sedvanlig ÄRTSOPPA med pannkakor, smör, bröd och dryck serveras kl 15.00 - 17.00. Försäljning av kaffe, smörgås, korv, dricka, godis och liknade kommer att ske hela tiden. **Årsmöte SPHK. Kl 19.00 i servicebyggnaden.**

"Patriks Hörna" Trivsamt umgänge i mysrummet. Öppnar efter årsmötet.

Söndag 31 aug
Vagnkörning. 1-spann, 3-spann, Pröva på -klass och Barmarkspulka. Banlängd ca: 3 km.
Startavg 40:- för "Pröva på" och "Barmarkspulka" 20:-
Juniorer 10 - 14 år (max 2-spann) banlängd ca: 2 km. Startav 0:-
Miniorer 0 - 10 år 1-spann.Startav 0:-
Samtliga deltagare skall ha godkänd hjälm och för alla äldre än 15 år erfordras tävlingslicens.
Prisutdelning Kl 13.00 eller snarast efter avslutad körning.

Anmälan och information:
Utställningen: Skriftlig anmälan på SKK:s gamla blankett (rekvireras från SKK) till Catarina Paaske Korsnäs 2801, 452 96 Strömstadtel. 0526-25217. Sista anmälningsdag fredagen den 1/8
Inkvartering: Camping, 30:-/pers o natt. Barn under femton år, gratis. Flerbäddsrum typ vandrarhem, 70:-/säng o natt. Anmälan och information ang. övernattning, middag och vagnkörning göres till Anne Svendsen, Långedal 2297, 450 71 Fjällbacka. Tel 0525-12404.Camping, middag och vagnkörning betalas på plats (anmälan senast den 22/8)
Avgifter för utställning och sängplatser insättes på postgiro 989263-9,SPHK-Västra Distriktet. OBS! Precisera på talongen vad du betalt för. Om du betalt efter sista anmälningsdag, tag då med postens kvitto.

Från Granvik på vägen Karlsborg - Askersund är det skyltat SPHK så att du inte skall kunna köra fel.

VÄLKOMNA!!

Uppvisning = att visa upp sig.

I Uddevalla har allmänheten fått flera chanser att se polarhundar i aktion.
Först var det vid luciatid. Klubben fick en förfrågan om vi ville visa upp våra hundar i gamla delen av Uddevalla, på en julmarknad.
Jag fick uppdraget att ragga polarhundsägare som ville ställa upp och till slut kom vi i alla fall dit med några huskies, malamuter och en grönlandshund. Tyvärr ingen samojed. Det hela blev väldigt uppskattat, särskilt av barnen. Nina Paaske och jag körde några varv runt kvarteret med barn sittande i Ninas cykelkärra.
Det hela avlöpte väl. Medan vi stod där och frös kom en representant för Uddevalla Forum och frågade om inte vi ville visa upp oss på fritidsmässsan i Uddevalla den 26 apr. Det verkade kul! Sagt och gjort.
Jag fick åter ringa runt efter frivilliga och den här gången blev det fler napp. Vi hade planerat att lägga upp det hela som ett slags match-race, där två ekipage åt gången skulle köra två varv runt en liten bana. (En oval på c:a 40 x 20m). Den som vann skulle då gå vidare och tävla mot nästa vinnare. 8 ekipage á 2 hundar fick vi ihop. Det blev tyvärr inget grönlandsspann men det kom i allafall en grönis som vi kunde visa upp.
Det kändes lite nervöst innan vi skulle sätta igång men det blev jättekul!!
Jag skulle köra som nr. 1 mot ett samojedspann. Banan var inhägnad med staket men det hindrade inte mina hundar från att krypa under detta. Behöver väl inte nämna att jag var den förste att förlora men det var inte bara mina hundar som var ovana att

Ulrika på startlinjen

Foto: Jenny Sörqvist

springa runt . Det hela framkallade många skrattsalvor från åskådarna.
Till slut vann Nina Paaske med sina två huskies och det var välförtjänt. Hennes hundar var nästan de enda som förstod det där med att springa på bana.
Jag tror att alla hade väldigt roligt, det hade iallafall jag. Efteråt tog vi en fin promenad med hundarna runt de vackra omgivningarna. En fin avslutning på en rolig dag.
Tack alla ni som var med och gjorde dessa två evenemang så lyckade. Detta gör vi om eller hur??!!

Ulrika Karlsson

Resultat "Polarhundrace"

Kvartsfinal	Semifinal	Final	Segrare
Ulrika			
----	Claes		
Claes			
	--- Anne		
Anne			
---	Anne		
Jan I			
		----	Nina
Nina			
---	Nina		
Kjell			
	--- Nina		
Jan II			
----	Jan II		
Mattias			

Vasaloppet med slädhundar

I början av 1996 fick jag och min 14-åriga son en idé. Vi skulle köra Vasaloppssträckan Sälen-Mora, 9 mil med vårat hundspann på 6 hundar.
Vi köpte en vagn och började träna med Vasaloppet som mål.
Vi hann få ihop run 200 mil med vagnen innan vi åkte till Sälen i mars-97.
Allt gick enligt planerna. Vi fick lov av arrangörerna att använda spåret dagen efter stora loppet.
Det kom en rejäl regnskur på söndag em och det frös under natten så underlaget var under all kritik. Vi fick solsken och lagom temperatur och det blev en underbar upplevelse. Min man följde med oss med bil. Vi möttes på några ställen under färden men inga hundar behövde bryta.
När vi hade två mil kvar fick vi rejäla problem med vatten som strömmade över spåret. Ledarhundarna gick över på isskorpan men dom bakre hundarna och släden åkte igenom. Sista biten fick vi åka i mörker men vi litade helt på hundarna.
Turen tog 8 timmar och hundarna åt och drack vid målet. De var inte slitna alls.
Vi vill gärna göra det här till en tradition och tar nya tag inför 1998.
Vill passa på och tacka Aina och Gunnar Person i Kroksätra, Leopold Bötcher i Bodafors samt våra ledarhundar Raja och Lumiere för att de alla har gjort denna resa möjlig.
Gunilla och Kim Klaesson i Sävsjö.
Tel: 0382-71066

Gunilla i närheten av Mångsbodarna.

Tio Vasaloppsåkare

Tio Malamutförare skulle åka Vasalopp
en blev förkyld, så var de bara nio.
Nio Malamutförare skulle åka Vasalopp
en hade inte tid, så var de bara åtta.
Åtta Malamutförare skulle åka Vasalopp
en hade inte råd, så var de bara sju.
Sju Malamutförare skulle åka Vasalopp
en slog sig i svansen, så var de bara sex.
Sex Malamutförare skulle åka Vasalopp
en fick influensa, så var de bara fem
Fem Malamutförare skulle åka Vasalopp
Och se: Det gjorde de.

Binge, Totte, Dick, Micke, Inge.

Vi tar ny sats till nästa år. Välkomna igen

P-löpet,
Katinka, Bandit o jag

av Inge Eklund

Klockan närmar sig åtta vid Femundens strand. Jag värmer upp lite symboliskt, känner efter lite hur det känns i kroppen, och ger Bandit en omgång massage. Bandit är en 7 år gammal malamut, och det finns inte en polarhund i norra Europa, som är så angelägen och mån av att leva upp till sitt namn som denne Bandit.
Håret har med åren fått en något gråare färg, på mej och Rose-Marie alltså, men i gengäld är han en klok och trogen kamrat som aldrig nekar en tävling eller ett träningspass.
Det ser ut att bli en solskensdag, och det är några få minusgrader.
Han står på startlinjen, och låter som vanligt, som en gammal gnisslande spårvagn.
Äntligen iväg. Över isen och in i skogen på andra sidan. Vi ska uppför den första milen, Det går ganska lätt, vi har medvind och föret är fint. Jag har förbättrat pulkan med ett par styrskenor och jag finner belåtet att det fungerar. Midjeväskan sitter fint på ryggen, i den finns trolldryck, en riskaka och några smörgåsar. Allt under kontroll.
Bandit vänder då och då på huvudet och undrar: Ska vi verkligen gå ensamma i 10 mil ?
– Lugn pojken dom kommer.
Kristin med sitt 2-spann kommer först, lagom till sega uppförsluten. Vi släpper dom och Bandit hakar på. Han blir glad för sällskapet och vi drar iväg tillsammans. Lätt som en fjäder dansar Kristin efter sina hundar och det ser ut som om hon inte är på marken någon gång.
Den där skrotten kan inte väga många kg. Men det är något som inte stämmer. Den lilla fjädern ropar med jämna mellanrum den ene hundens namn, ibland med dov basröst och ibland i fasett och ungefär vid var 100-de meter. Bandit tar också åt sig av tillropen, så vi följer fint med uppför.
Nästan uppe hör jag fjädern sucka.
Äntligen !
Jag vänder mig om och där nere kommer Christer. Vi går åt sidan och jag hör ett kraftfullt;
– Ja, gå på då.
Han sveper förbi. Nu går det fortare, men i utförskörningen mot vägövergången försvinner dom ur sikte. Sen ut på isen och tillbaka mot Drevsjö. Men här blir det motigt. Motvinden har fritt spelrum och det blir en kämpig mil. Någon närmar sig bakifrån. Det är Olav Tveiten. Han sitter som en boll bakom släden och hans malamuter, med Ludde huvudet högre än de andra, drar förbi som ett ljudlöst tåg.
– Hej Inge, det går bra ? Jag flinar till ett, Jaa, och vi lägger oss bakom tåget.

Äntligen in i skogen och tillbaka mot gränsen, med vinden i ryggen. Nu går det lätt igen men Olov drar iväg och försvinner. Så är vi ensamma. Ingen synlig framför och ingen bakom heller och ändå har vi lång sikt.
Vi ska korsa svenska gränsen och in på Kungsleden. Jag missar gränsen och är plötsligt på en väl kryssad led. Så bra, då är vi lite längre än jag trodde, då har vi gjort 4 mil. Det slår mig med ens, att jag har ju inte druckit något. Man ska dricka 1 dl var 5 km, minst, och nu har vi kört 4 mil!

Kronsäters Bandit.
Fem P-löp i följd i 1-spann klassen.

Midjeväskans kork är så finurligt konstruerad, att om man drar i den, sen man skruvat av den så blir korken en mugg. Det ska nog gå att ta sig en mugg mens vi kör. Öppnar korken, missar muggen och snabbt rinner 2 dl trolldryck utefter benet och stannar i knähöjd. Ett nytt försök och ytterligare 2 dl av den åtråvärda drycken skvimpar ut som denna gång finner sin väg ner i höger skidsko, varvid ett mystiskt ljud uppstår vid varje skatetag. På med korken.
– Det går inte Bandit vi måste stanna. Vi tittar bakåt och där nere kommer Seth. Dumt att stanna nu vi kan ju få lite draghjälp. Vi går på och håller undan nån halvmil då Bandit spetsar öronen och lägger på lite extra. Det står någon längre fram. Var kom den ifrån ? Bandit går raka

vägen fram och lägger sig tvärs över ett par skidor som det står en velourtant på. – Oh säger veloret, varför gör han så ? Vi tittar lite förvånade på den pälsbrämade damen båda två. Ja han tog chansen att vila sig lite, sa jag i brist på annat. – Oh ja vovven är trött ! Vi drog vidare, vovven och jag och Seth var nu ikapp oss. Jag tog Bandit åt sidan ifall Omik var med. Dom drar inte jämt så att säga. Det här är rena turkörningen, sa Seth. Hans hundar tyckte detsamma och la sig ner. Tyst satte Seth snöankaret i marken, gick fram till ledarhunden och väste något i örat. Den reste sig direkt drog i väg och var snart utom synhåll.

Vi kommer till en "hytte" och det ser ut som det är här vi ska vika höger. Det står ett par personer vid en skoter och deras utseende är det motsatta mot velourtantens. Bandit stannar, kör upp nosen, vädrar, och undrar åt vilket håll korven finns? Höger, säger jag och han går vänster. Det tar en stund att svänga runt, allt medan skoter-trapperserna intresserade tittar på. Vid en halv kullerbytta undrar jag: -Vill du byta skotern mot en hund? -Va ? Nja, jag gillar egentligen inte denna häringa skoterköringa och det där ser ju trevligt ut. Ja det är trevligt de första 5-6 milen muttrar jag och kommer äntligen på rätt köl och in på spåret. Nu börjar jag bli grinig. Du är en idiot Inge Eklund! Du vet ju att detta inte fungerar!

Nu börjar det bli kris. Motvind, uppför och darriga ben. – Bandit vi stannar vid nästa läplats. På andra sidan nästa myr stannade vi. Gick åt sidan en bit. Bandit la sig tacksamt och snappade snö. Jag fumlade med midjeväskan och äntligen fick jag lite trolldryck i mig.

Jag tittade på riskakan och smörgåsarna, dessa delikatesser som skulle rädda mig till mål. Vad tar jag först ? Jag tar riskakan, det brukar vara ett säkert kort. När jag la den något kladdiga klumpen i handen ser jag nåt i ögonvrån. Ett spann, jäklar ! Jag stoppar midjeväskan i pulkan, lägger över duken och går fram och håller i Bandit. Så hörs ett ilsket vrål. Det är Katinka.

Sex ivriga grönländare rusar mot min pulka, de två första dyker in under duken, sliter ut midjeväskan och på 3 röda sekunder är smörgåsarna borta. De tittar på mej där jag halvligger över en rasade Bandit. Har du nåt mer, ser det ut som dom frågar. Det tar en stund för Katinka att backa, banna och få rånarna på rätt spår igen. Hon slår ner ankaret framför oss. -Du ska få min matpacke istället. – Nej kör, vi är snart vid checkpointen.

Men hon vevar med armarna och har snart tömt hela slädpåsen på grejor, -Jag är lessen men jag har glömt min matpacke, men då håper jag att kunna bju på litt spes i stället. Spes ? Nåt grönländskt ? -Tack det går ned vad som helst. Men hon bara drar iväg. – Ja, vi klarar oss Bandit jag har ju riskakan, säger jag

Men ack, den satt som ett tapetklister mellan fingrarna på vänster skidhanske ! Jag slickade av det mesta kletet. Riskakan i handsken och trolldryck i skidskon, jo jag tackar. – Bandit kom igen det är snart checkpoint. Nytt spann bakom. Åke Wedin med sina grönländare. – Hur går det? Trögt, tycker jag. – Samma här fast jag har fem.

Äntligen Checkpointen och Rose-Marie. Fixa mej nån brödbit eller nåt vid nästa vägövergång, jag har blivit rånad, säger jag med darrig röst. Bandit tog tacksamt emot sin sörpvälling, vatten och Lone-Star. Jag blev lite sugen på att dela med honom. Jag ska försöka, säger Rose-Marie. Det går fortare att vattna en hund än flera så Åke och jag gick ut före Katinka från checkpointen. Efter nån km låg Åke vid en av sina grönisar. – Gå förbi du, jag blir här ett tag. Och pötsligt var vi före igen. Men det var uppför, det var blåsigt och benen var lite underliga. Vi pustar lite Bandit, säger jag. Han hade inget emot detta erbjudande. Men efter ett par tre pust var de andra ikapp igen. Först Katinka sen Åke. Vi la oss bakom och det började gå lätt igen. Jag noterade ett bländande vackert vinterlandskap, vinden i ryggen och lätt utför och nån stans där nere anade jag Femunden. Åke lyckades på nåt sätt krångla sig förbi Katinka och drog på. Snart vid en vägövergång och där efter en vänstersväng såg jag Rose-Marie. Hon stod vid ett träd en bit från spåret med båda händerna i luften. – Ohoj, Inge. Jag såg också rånarna framför mej som trots Katinkas bannor satte fart mot Rose-Marie och försökta komma åt godbitarna. Där stod hon på tå med en banan i den ena handen och en smörgås i den andra och ett antal hoppande grönisar runt sig. – Bandit gå på. Vi struntar i maten, det går nog ändå. – Vi skulle ju bara ut på Isteren, in i skogen, ner på Femunden och i mål.

Ett par spann med fågelhundar flög förbi på Isteren. Vi drog upp i skogen och fram till Femundens strandbrink. Men den var brant, mycket brant, och där var ojämt efter alla bromsande nomespann. Vi håller till höger, husse, tycker Bandit. Det var försent att ändra på detta förslag. Det bar en stund, sen försvann Bandit i lössnön vid sidan om spåret, sen kom pulkan och körde ner honom ytterligare en bit, och därefter kom husse och tryckte till hela ekipaget. En skida lossnade och la sig tvärs över spåret på retsamt avstånd. Benet utan skida for ner till skrevet i snön medan benet som hade en skida kvar på foten pekade åt fel håll. Stackars Bandit hade fått aluminium skaklar runt halsen och satt ohjälpligt fast. Då kom dom. I full galopp över älvbrinkens krön och ner mot mot sjön. Jag hörde hur det skrapade när släden gick över skidan och hur Katinka förskräckt utbrast. – Oh körde jag över dina skidor nu också. Det tog ett tag att få upp Bandit, räta ut en del skaklar och inte minst att komma ikapp den skenande skidan. Men vi var nere på Femunden. En halvmil kvar, lätt stakåkning. Bandit vädrade, kände målet och drog på.

Det känns skönt att gå i mål på P-löpet, och det smakar särskilt gott med en banan och smörgås.

Vi ses nästa år Katinka och tack för sällskapet. Dock tror jag att jag tar med lite extra till dina hundar.

Och tack NPK för årets fina P-löp.

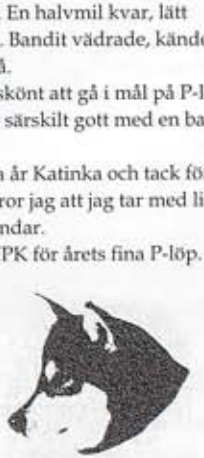

Hundlivet i Bild

Våra utställningsringar, lydnadsringar och dragspår blir en attraktion fattigare det närmaste året. Lp SUCH, NORDV.95 SPOLARCH. Elliance Escape Eagle flyttar till Italien tillsammans med matte Lisette Landström för att matte under 1 år skall jobba på en samojedkennel i Caprece med 20 sammisar. Vi hoppas ni får en härlig tid. Vi kommer att sakna er. Hälsningar, dina sammiskompisar Charlie, Babs och Pysan i Kumla.

Noatak´s Skalla med kompisen, minigrisen Ceasar. Ägare o Foto: Ingela Skjelstad, Hörby.

Cloudland´s Zack och Igor. Ägare och foto. Ingela Kjelstad, Hörby.

Grönlandshunden Birq tar sig en slurk vatten. Foto: H. Oscarsson, Axvall.

Grönlandshunden Angbaq 13 mån. e Birq u Sarik. Cert, BIS Jr på SPHK,s utställning i Tiveden sept.96. Uppf/äg: Hans Oscarsson och Annica Johansson, Axvall.

Hundlivet i Bild

Bilder från Frasse Hed, Jipeers Kennel, Vårhus.
http://www.capella-systems.com/jiepeers
e-mail: malamute@algonet.se

Göran Dernebo startar på polarhundsmästerskapet 1997. Foto: Thomas Keller.

Khatanga 3,5 mån på sin första slädtur. Foto: Nisse Uppström

Mahlemiut´s Freighting Trond. Foto: Vicki o Tony, Säffle

Grönlandshund

Ordf. Gunilla Mellgren tel: 0691-30202
Sekr. Monica Hammargård tel: 0682-20016
Ledamot. Lars Hammarfalk tel:0682-220 75
Kassör. Annica Johansson tel: 0511-630 21
Ledamot. Kent Hjelm tel:0152- 183 85
Hundförm. Kari-Mette Sundal tel: 0647-723 56

Hej!
Ordförande har åkt till Kina(!) med sin mor och har lämnat ordet till mig.
Ja, vem skulle inte önska sig till Kina nu, snö ligger i dag den 4 maj helt upp till övre brädan i det mesta av hundgården och snön bara faller...Jag vill inte tänka på hur det kommer ta sig ut när den äntligen börjar smälta. Nog är det orättvist att somliga inte har haft snö på hela vintern, när vi här i västra Jämtlandsfjällen har mera än vad vi har användning för. Som tröst till de snölösa kan jag avslöja att det har stormat det mesta av vintern så vi har inte kunnat utnyttja föret som vi brukar under normala vintrar. Men vi kommer nog att kunna köra länge på fjället. Men trots snörekord i fjället blev ett av vinterns tillfällen för dragprov. Vikingdraget inställd pga snöbrist. Det är inte så många tillfällen under vintern att avlägga dragprov. Detta är beklagligt då dragprovet är ett krav för utställningschampionatet. Det borde vara lika lätt att hitta ett tillfälle att avlägga provet för alla ovasätt vart man bor. Men sedan snö är en förutsättning begränsar det sig snabbt till vissa distrikt.

Quli´s vårhälsning. Foto: Kari Mette Sundal.

De distrikten som har möjlighet att arrangera dragprov borde tänka på detta när dom bestämmer distanser på sina tävlingar. Det var nästen inga tävlingar sist vinter som hade 2 x 30 km som är kraven för grönlandshund och malamute.
När det gäller hundförmedlingen är det några potentiella köpare som har hört av sig på senare tiden. Jag skickar ut uppfödar-och valpkullslista med våran fina rasbroschyr till de som hör av sig. Det har även varit en del hundar för omplacering. Efterfrågan har varit störst i Norra Norrland och där är det lite valpar. (Läs: inga som jag vet om) Några av de intresserade har fått tag i hundar från Nord Norge och det är positivt att vi kan få in lite nya linjer.
Om det har varit svårt att nå mig i vinter, kommer det av att jag har legat på veckovis ute i fjället. Ge inte upp!! skicka ett kort på posten eller faxa om jag inte går att nå via telefon. Målet borde vara att alla kullar och omplasserings hundar fanns på mina listor, om förmedlingen ska bli effektiv. Ni kan även nå mig via e-mail. Adressen är:
peter.jonsson@are.mail.telia.com
Eller fax: 0647-72373
Hör även av er när valparna och/eller den vuxna hunden är sålld, så att jag kan stryka dom från listan.
Det har kommit statistik från SKK för 1996 som visar bl.a att det blev registrerad 14 kullar -96 varav 10 var födda samma år. Totalt 32 hundar födda 96, ett snitt på 3,2 valpar i kullen. Det är ett lågt antal valpar pr kull, men det är möjligt att uppfödarna inte sparar alla valpar i varje kull. Året innan föddes 48 valpar i 16 kullar (3 pr kull). På det glada 80-talet var det i snitt 5 valpar pr kull.

Nu går det mot sommar och klövje-säsong, jag hoppas att många av er har möjligheter till att göra minst en längre fjälltur med hund och kövjeväska. Med riktig utrustning och lite träning, kommer både du och hunden att njuta av turen. Det finns många typer kövjeväskor av olik kvalité att få tag i. Något som är viktigt att tänka på är att ryggstycket ska vara stadigt så att det inte "korvar" sig när hunden går utför. Väskan ska gärna ha två bukjordar som hjälper till att hålla den på plats. Om du vill läsa om kövjning finns det ett avsnitt om detta i boken "Draghundar" av Honne och Nilsen. Har du inte den boken *måste* du skaffa den. Det är alla hundkörares bibel!
Ha en fin sommar! Kanske vi ses längs någon led i fjällvärlden.

Kari-Mette Sundal

Cox i Rondane.

Nedan: Bieheimen,Norge.
Foto. Kari Mette Sundal.

HD-Resultater från SKK

Hundar röntgade utan anmärkning:

S 51762/91 JORM
e.S23010/90 Jogging Dogs Uncas*
u. S64420/89 Targenors Dida HD 1

S 51763/91 KNUTTE
e.S23010/90 Jogging Dogs Uncas*
u.S64420/89 Targenors Dida HD 1

S 51764/91 PINGOK
e.S230101/90 Jogging Dogs Uncas*
u.S64420/89 Targenors Dida HD 1

S 51766/91 GILA
e. S23010/90 Jogging Dogs Uncas*
u. S64420/89 Targenors Dida HD 1

S 51767/91 TIKKA
e. 230101/90 Jogging Dogs Uncas*
u. S64420/89 Targenors Dida HD 1

S 56612/92 STALOS BAFFIN
e.N13408/87 Tinka's Igor*
u.S55548/90 Stalos Ylva

S 4148/94 MATTIS AV TROLLDOM
e. N24934/88 Yukon av Wanvare*
u. S55870/91 Quli av Trolldom*

S 41451/94 YNF AV TROLLDOM
e. N24934/88 Yukon av Wanvare*
u. S55870/91 Quli av Trolldom*

N 17214/95 ISABELL AV TASERMIUT
e. N35178/91 Vegtam III av Tasermiut
u. N00728/95 Ausiaq av Tasermiut

N 17426/95 SUNA-SANIK'S LUCKY FJÄLLA
e. N35947/87 Susi*
u. N14887/90 Qornoq's Arctic Kira Kiwaniq*

N 06600/96 TUSARSSUSSOQ AV TASERMIUT
e. N08382/85 Kanajoq IIII av Tasermiut*
u. N06588/96 Ivna av Tasermiut

Hundar med HD:
Grad 1:
S 64420/89 TARGENORS DIDA
e. S 18190/78 Stalos Skerfe
u. S 58117/83 Stalos Iska

Grönlandsklubben

inbjuder till barmarksträff 13-14/9-97 vid Gösta Karlbergs fäbod (Sandvikens fäbodar, Rättvik). Under söndagförmiddag finns möjlighet att göra en ångbåtstur med Gösta Karlberg. Ytterligare upplysningar erhålles efter anmälan som sker till Jan Nordlöf tel: 063-30332.

SPHKs MÄLARDALSDISTRIKT

SPHK Mälardalsdistriktet årsmöte 15 feb.1997

Helgen 15-16 februari hade Mälardalsdistriktet planerat sitt KM och kallat till årsmöte. Men tyvärr så gjorde snöbristen i mellansverige att tävlingen fick ställas in. Årsmötet däremot hölls enligt kallelsen, i den fina samlingslokalen i klotens stugby.
Valberedningen hade gjort ett bra jobb och ordnat kandidater till alla valbara platser i styrelsen så det blev inga diskussioner bland de 9 (nio) närvarande.
Mälardalen fick således en ny styrelse bestående av följande:
Ordförande: Ulf Arreturn, sekreterare: Rose-Mari Björkman, kassör: Sigbritt Nyström, ledamot: Raimo Kello-Aho, ledamot: Carina Olson, ledamot: Anita Eriksson, suppleant: Georg Nyström, suppleant: Peter Malmberg, suppleant: George Sandström, revisor: Frank Ouchterlony, revisosuppleant: Helen Ouchterlony, valberedning: Lars Jonsson och Jimmy Kyrk, utställningsansvarig: Eva Litsander och Ingrid Agefeldt.

För styrelsen SPHK Mälardalen Ulf Arretun

SPHK;s Mälardalsdistrikt inbjuder till höstmöte i Riddarhytan 3-5 okt 1997

Lördag 4 oktober officiell utställning
Domare Siberian Husky och Grönlandshund: Britt-Marianne Ouchterlony
Alaskan Malamute och Samojed: Nils-Arne Törnlöv

Avgifter:	Valpklass (4-6, 6-9 mån)	80:-	Juniorklass (9-15 mån)	180:-
	Unghundsklass (15-24 mån)	180:-	Öppen klass	180:-
	Championklass	180:-	Veteranklass (7-10 år)	80:-
	Veteranklass över 10 år	gratis		

Veteran som är anmäld till öppen klass eller championklass, och veteranklass betalar 180:- och tävlar gratis i veteranklass oavsett ålder. efter 2 st fullbetalda hundar kostar 3;dje o.s.v. 100:-/st. Avgiften betalas in på PG 293110-3 SPHK mälardalsdist. Skriftlig anmälan skall göras på SKK;s gamla blankett som skickas till *Eva litsander, Solliden gräveby, 705 93 Örebro.* Sista anmälningsdag är den 7 september 1997. Frågor om utställningen på tel: 019-243078 Eva Litsander eller 0586-12290 Ingrid Agefeldt.
Förra årets vinnare ombedes vänlingen att taga med vandringspriser och statuter.
Söndagen 5 okt. Vagnrace, lydnadsmoment och barnrace. Info och anmälan till Georg Nyström tel: 021-71012. adress Laduängsborg, Skultuna. Ange ledarhundens fullständiga namn, vid anmälan till både vagnrace och lydnad.
SKK;s vacinationsbestämmelser gäller. Tag med vacc.intyg och stamtavla. **Välkomna**

Nedre Norra

Nedre Norras distriktsmästerskap i Lillholmsjö den 15 - 16 februari gick av stapeln i bitande kyla. Lite nervöst var det eftersom vi testade ett nytt dataprogram för tidtagningen. Dessutom var det min och Eriks debut som tävlingsarrangörer. Det hela avlöpte dock utan några större missöden.
Vi hade också en tysk gästdeltagare i tävlingen, Hannelore Proske från Hannover. Lillholmsjö har blivit något av ett eldorado för tyska hundförare.
Men var håller alla Nedre Norras medlemmar hus när det blir tävlingsdags?
Och var är alla ungdomar? Om Du bara har en hund kan Du kanske köra linklass på skidor. Eller rekryteringsklass med släde och två hundar. Börja ladda nu för Polarhundsmästerskapen som Nedre Norra arrangerar i Lillholmsjö nästa år.
Till sist ett stort tack till Janne Nordlöf för alla goda råd och alla Er andra som hjälpte till med tidtagning, banor och annat!

Anne Marie Pehrsson

Nedre Norra inbjuder till sommarmöte vid klubbstugan, Häggåsbodarna den 9-10 aug-97. Stugan ligger 2,5 mil väster Myrviken mot Gräftåvallen. Vallnings och fys.träningskurs i samarr. med SISU. Dessutom medlemsmöte och vagnsrace. Klubben bjuder på enklare förtäring på lördag kväll. Anmälan till Ann-Mari Persson tel: 063-30456.

RESULTAT FRÅN NEDRE NORRAS DM I LILLHOLMSJÖ 15 - 16 FEBRUARI 1997

SLÄDHUND, YNGRE JUNIORER A 2 X 6,0 (Sträckorna är anivna i KM)

1 Petra Näsvall		0:46:35

SLÄDHUND, ÄLDRE JUNIORER A 2 X 6,0

1 Peter Ångström		0:48:56

NORDISKT, H 12-16, 1 X 6,0 KM

1 Luis Wedin	GRL	0:33:51

SLÄDHUND, 4-SPANN A, 2 X 9,0

1 Anna Lisa Ärlesjö		0:44:48
2 Helene Lundholm		0:46:27
3 Sören Adill		0:49:17
4 Rickard Harrysson		1:19:37

SLÄDHUND GÄSTKL., 4-SPANN, 2 X 9,0

1 Hannelore Proske		0:52:40

SLÄDHUND, 6-SPANN A, 2 X 12,0

1 Mikael Landbergsson		1:00:52
2 Patrik Kuru		1:01:56
3 Per Ångström		1:03:27
4 Per Olof Limmergård		1:05:40
5 Kjell Öhlander		1:23:50

SLÄDHUND, 6-SPANN B, 2 X 12,0

1 Urban Gunnarsson	SAM	1:43:31
Ove Pedersen	SAM	Brutit

LINKLASS, 2 X 12,0

1 Maria Edin	AM	1:58:49
2 Roger Olofsson	AM	1:59:06

NORDISKT, DAMER FLERSPANN, 1 X 12,0

1 Maria Eriksson	SH	0:45:33
Gunilla Mellgren	GRL	Brutit

NORDISKT, HERRAR 1-SPANN, 1 X 18,0

1 Lars Hammarfalk	GRL	1:29:38
2 Åke Wedin	GRL	1:31:52
3 Anders Långström		1:35:41
Jan Olof Nordlöf	Brutit	
Daniel Lindmark	Brutit	

NORDISKT, DAMER 1-SPANN, 1 X 9,0

1 Maria Eriksson	SH	0:35:40
2 Gunilla Mellgren	GRL	0:48:39
3 Christina Grabler	SAM	1:09:08

NORDISKT, HERRAR FLERSPANN, 1 X 12,0

1 Jan Olof Nordlöf	SH	0:38:39
2 Åke Wedin	GRL	0:48:20
3 Robert Fortuna	AM	1:22:00

Hundlivet i Bild

Helene Ouchterlony och Moss på Grönlandshundlöpet dec.-95. Foto: A. Johansson, Axvall.

Foto: Louis Liljedal.

ALASKAN MALAMUTE

Ordf. Jeanette Florin tel: 0647-53175
Sekr. Seth Sjöblom tel: 023-40041
Rasrepr. Monica Helin-Sandström tel: 0151-70134
Valpförm. Bitten Egnell tel: 018-385346

HAR DU MISSAT ÅREST NYHET?

ännu finns det några läckra malamutekalendrar kvar till försäljning. Missa inte detta tillfälle att njuta av tolv lyxiga fyrfärgsbilder .
Kalendern blir din genom insättning av 105:- på PG. 69 79 25 - 6, Alaskan Malamuteklubben. Glöm inte att ange adress, samt att inbetalningen avser kalendern!

STöD MALAMUTEKLUBBEN PG. 69 79 25-6

Stödfonden: Instiftad av Louis Liljedahl 1994 för utveckling och bevarande av rasen 100:- /person
Tygmärken: Runda med text "Team malamute" beställning genom insättning av 20:-/märke Ange adress och märk talongen med tygmärke.

VILL DU HAR MER INFORMATION OM VÅR RAS?

Kontakta då vår rasrepresentant Monica Helin- Sandström, tel 0151/193 40.
Du kan också tillsända henne ett frankerat svarskuvert (gärna A4 strl) och få skriftlig information i retur.
Adressen är: Ödesbacken, 640 10 Högsjö

ÅRETS MALAMUTE

Skicka in din hunds 2 bästa utställningsresultat samt 2 bästa draghundsresultat och var med och tävla om årets malamute 1997. Sista dag att skicka in resultaten är 15 april 1998 till adress Christer Afséer Lillegården 1290, 460 10 Lödöse.

FUNDERAR DU PÅ ATT TA FRAM EN KULL MED VALPAR?

Du är välkommen att kontakta avelsrådet för råd och dåd och göra en "provparning" i vårt nya dataprogram "Lathunden". Programmet visar bl.a. inavelsgrad på tänkt kombination, hur stamtavlan kommer att se ut, om det finns några kända genetiskt, ärftliga sjukdomar på de linjer du tänkt dig m.m. Ta kontakt med Karyn Colman, Hummelbäck, 153 92 Hölö tel 08/551 576 50 om det gäller Lathunden. övriga frågor även: Rosemary Åsberg tel 026/750 24

PLANERINGSKALENDER

September
1997-08-29 Styrelsemöte kl 20.00 Tiveden
1997-08-30 Medlemsmöte kl 14.30 Tiveden, lokal meddelas på plats - om vädret tillåter utomhus OBS! Att detta möte även utgör det extra möte som blev utlyst vid årsmötet i Nora p.g.a. av bordläggning av frågan om styrelsens ansvarsfrihet, balans- och resultaträkning samt verksamhetsberättelsen för 1996. Se även separat annons med dagordning.
Oktober/November
97-10-31 - 97-11-02 Stockholm Polar Open - Malamutespecial, Lida friluftsområde, Stockholm.

En helt vanlig eftermiddag i Åre...

Ibland är det så att man kan bli helt vansinnig på maskiner. Jag vill med en gång påpeka att skulle du se någon dataannons med orden användarvänlig, lättförståelig etc var övertygad om att det är en bluff. Nåväl här ska tydligen våren vara på väg. Mot detta talar 2 m snö och kyla utanför fönstret - som starkt vägande för talar hundarnas håravlossning. Det är med en känsla av sorg jag har börjat ställa in släden i boden, mest därför att det blev så lite hundkörning för mig i år, men det blir ju snart en ny säsong igen. Årets höjdpunkt på hundkörningen för min del blev malamuteveckan och vår expedition till Rogen området. Mer om detta kan du läsa lite längre fram.
Det verkar ha varit ett mellanår för flera i klubben vad gäller hundkörningen, kanske p.g.a. av snöbrist i delar av landet med inställda tävlingar som följd och kanske finns där personliga skäl. Det kan t.ex. konstateras att under 1996 har ingen malamute klarat av dragprovet och det måste det naturligtvis bli ändring på till nästa år. Kanske att fler passar på att köra när vi anordnar tillsammans med grönlandshundsklubben. Vi kommer också att diskutera mycket om hur vi kan främja dragintresset bland malamuteägarna under SPHKs konferens i Noppikoski i juni och har du som medlem några åsikter är det bra att få höra dessa innan, gärna i skriftlig form.
Skriver nu in protokollen från styrelsemöte i Marma och därefter har det tyvärr inte hänt så mycket mer från styrelsen. Medlemsmötet i Tiveden blev utlyst försent p.g.a. tidningen kom ut försent, så det blev endast en informationsträff. Nästa protokoll blir det från årsmötet i Nora. Ha en bra sommar med era hundar och så syns vi i Tiveden.

Jeanette Florin

Mötesprotokoll för rasklubben Alaskan Malamute från styrelsemöte i Marma,

97-08-03 1996

Närvarande: Johan Grönberg,JG, Inge Eklund,IE, Rosemary Åsberg,RMÅ, Jeanette Florin, JF, Seth Sjöblom, SS

1 Mötets öppnande. Ordföranden förklarade mötet öppnat.

2 Mötets utlysande Godkännes

3 Godkännande av dagordningen

- Godkännes

4 Val av mötesordförande, mötessekreterare, 2 protokolljusterare, samt 2 rösträknare

-Jeanette Florin valdes som mötesordförande

-Seth Sjöblom valdes till mötessekreterare

-Johan Grönberg och Inge Eklund valdes till protokolljusterare och rösträknare

5 Genomgång av verksamhetsplaneringen för 1996

-Nya draghundsprovet S.S och I.E. ansvariga , redovisar regler för nya draghundsprovet i Tiveden (Förslag: samma som grönlandshundarna)

-Klubbens historik. Göran Dernebo tillfrågas om att hjälpa till att sammanställa klubbens historik. J.G. behjälplig vid insamling av protokoll.

- Internationellt kontaktansvarig S.S. lämnar över till Karyn Colman via Bitten Egnell

-Internet J.g. ska undersöka om vi får en sida för A-M klubben på SPHKs sida

-malamuteveckan IE och JF ansvarig för aktivitetsplanering. JF kollar upp ev. tillgång till plats och färdsätt. Presenteras i Tiveden

-KM flyttas från Malamuteveckan till annat tillfälle som beslutas i Tiveden

-Planerade möten.

Medlemsmöte Tiveden lördag 14/9, kl 17.30 - 18.30 .

Årsmöte Nora 8/5. Styrelsemöte-96 enl följande Marma 3/8 , Tiveden 15/9 malamuteveckan och inför årsmötet i Nora

6 Efter det att JG och Göran Dernebo samlat in och sammanställt protokoll ska gamla beslut följas upp och genomföras

7 Budget och ekonomi

-Stödfond för Louis Liljedahl sätts på separat konto

-Binge Grönoset gör materiallista och bokningslista för utlåning och priser för icke medlemmar. Materiallista skickas till JF

-Annika Bergström lägger ekonomisk rapport och redovisar i Tiveden, därefter läggs budget.

8 Tävlingsteamets utveckling

-Team Malamute ska ev. utökas till 10 personer varav sponsring från LoneStar står kvar får de 4 uttagna i laget säsongen-96/97

-Resultat och regler för uttagning och hederskodex redovisas i Tiveden. SS, IE och RMÅ ansvariga.

-Rekrytering av sponsorraggare tillfrågas i Tiveden.

9Avelsrådets utveckling och inköp av datorprogram.

-Klubben köper in ett program för PC. Karyn Colman tillfrågas om möjlighet att ansvara och sköta programmet

10 Samordning av nya idéer och beslut

-JG kollar möjligheter till aktivitet med vagnsrace/utställning enbart för malamuter.

-SS och IE uppmanar till öppet spår Vasaloppet, annonseras i Polarhunden av JF

-Årets Malamutetavla skänks till Boo Lundström för sitt engagemang

-SS gav förslag om faddersystem för vagnsrace m m i Tiveden för nybörjare

11 Nästa möte

-söndag 15/9 i Tiveden

12 övriga frågor

-Inga övriga frågor.

13 Mötets avslutat.

-Ordförande tackade för visat intresse och förklarade mötet avslutat.

Malamuteveckan

Detta som följer är den enda officiella versionen om vad som egentligen hände på malamuteveckan...

Söndagen den 9 mars anlände jag till Skarvruets Fjällhotell i Funäsdalen och ett litet trångt, men gemytligt kollektivt boende. Några gamla rävar hade redan anlänt under lördagen och kunde meddela ställets för- och nackdelar så man slapp bilda sig en egen uppfattning alltför snabbt. Som mest skulle vi bli 24 st under veckan att drillas i hundkörningens ädla konst.

Kvällen ägnades mest åt att bekanta sig med alla nya och pinka revir (det sista härrört till hundarna naturligtvis)

På måndagen vaknade vi av ett strålande fint väder och efter en oalpin start förberedde vi oss för en gemensam utflykt i samlad tropp. Det är något visst med första starten på malamuteveckan, man kastas på något vis rakt in i actiondelen på skådespelet. Naturligtvis hade Skarvruets personal och annat löst folk samlats för att åskåda detta spektakel. Det mest intressanta är att i förhand gissa sig till hur många som kommer starta iväg hängandes under släden, släpandes på magen etc. Det är naturligtvis så att det alltid finns några som med en nonchalant släng med snöankaret klarar av att göra en stilenlig start, men för många andra lyckas det alltid komma något i vägen. Nåväl, efter par hundra meter kan man se ett litet fånigt leende sprida sig från ansikte till ansikte - man har ju äntligen kommit iväg och solen skiner faktiskt, men mest av allt beror leendena på att det inte heller denna gång stod en välfriserad pudel med beskäftig matte mitt i startsträckan på fel ställe. Denna måndag hade det letat sig ut en massa folk på fjället, men hundarna fick fart under tassarna och travade på fram emot fikapausen. Här delade vi upp oss i lite olika grupper och några vände hemåt nöjda med dagen. Fjällen Skarvarna låg som runda pucklar och det var skarsnö så det gick att köra fram hursomhelst oberoende av uppkörda leder.

Undertecknad var sedan tvungen att fara hem och jobba under tisdag och onsdag, det var helt fruktansvärt, men de övriga kämpade på och det ryktas bl.a. om en 9-mils utflykt som gick över hängdrivor och liftar.

Torsdagen blev något av en vilodag med blåsigt väder. Vi började förbereda helgens expedition som skulle bli en förflyttning till Rogenområdet strax söder om Tännäs.

På fredag morgon packade vi ihop oss och efter ett glasstopp på Konsum åkte vi iväg i bilkaravan. Det som först var tänkt att bli en 5 km körning till Rogenstugorna fick snabbt revideras till en 10 km sådan då vägen inte var plogad så långt som vi hade trott. Väl uppradade på en parkering började man inse att det här med att åka 10 km inte är så blodigt, men ska man dessutom få med allt som behövs under 2 dygn inkl. proviant till både hundar och människor såg plötsligt alla slädar ynkligt små ut. Värst drabbad var nu familjen Eriksson som på 4 och ½ malamute skulle fördela: 2 vuxna, 2 mindre barn, 1 större barn och en labrador. Det är i detta läge jag högt och ljudligt frågar om just fam Eriksson kan få ner ett par limpor kanske. Så här i efterhand förstår jag inte ens själv hur jag kom på tanken. Svaret vart i

alla fall ett entydigt nej. Binge försökte in i det längsta gömma sig i sin hörna av parkeringen och hävda att han var fullpackad (i alla fall släden). Men då det uppdagas att han hade tillgång till tre malamuter dessutom förstärkta med en grönländare ställde vi resolut en tioliters saftdunk på honom. Rosemary och hennes spann på 11 hundar bestående av 4 löptikar, 2 valpar och en skadad ledarhund försökte med våld klämma ner sin hundkätting i en snodd konsumkorg och var inte kommunicerbar för varken limpor eller biffar. Jannes spann och slädar verkade dock gå att expandera in i det sista så tillslut verkade allt och alla komma med. Fam. Eriksson hade i detta läge beslutat sig för att labradoren även han skulle tjänstgöra som draghund och han spändes för första gången till en nordisk släde med matte Malin på skidor efter. Och så bar det iväg. Efter c:a 2,5 km svängde man ut på en sjö och här blev det plötsligt stopp i kön.
Runt sjöns enda ledmarkering hade Rosemarys spann slagit knut på sig själva och det var rätt uppenbart vad som var i görningen där framme. Man kan fråga sig varför vi andra inte åkte fram till undsättning i ett sådant läge. Var vi handlingsförlamade av chock? Tja i takt med att Rosemarys ljuvliga stämma i fragment nådde oss andra och malamuter flög som vantar i luften kändes Jannes kommentar "det är ingen idé att vi åker fram...", väldigt sanningsenlig. Efter ett tag ljöd Rosemarys stämma som ett piskrapp i luften – Finns det någon som har en extra sele? Naturligtvis hittades en sådan i Jannes släde och turen kunde fortsätta. Sent på eftermiddagen nådde vi Rogenstugorna och en hur trevlig stugvärd som helst. Hundarna kättades upp och det konstaterades att ett öra var lite trasigt på en av Rosemarys hundar, men det var också allt som hade hänt efter den striden. Sedan fick vi för oss att vi skulle grilla. En marskväll med -20 vill man ju inte att det ska ta alltför lång tid. Efter tre skilsmässor kunde vi dock sent avnjuta en måltid av välstekt kött och halvrå bakpotatis, men sällan har det smakat så gott.
Under lördagen fick vi fara tillbaka till utgångspunkten för att hämta upp Mats, som skulle hålla snö- och lavinkurs med oss. Hundarna var pigga och travade fint trots att vi tog samma väg som dagen innan. Vädret var minst sagt ostabilt men vi fick oss ändå en omgång i hur snö fungerar. Kvällen ägnades åt utrustningssnack och säkerhet på fjället.
Söndag betydde hemfärd. Några valde en kortare väg, medan vi andra for iväg på en långtur. Rogenområdet är unikt på flera sätt. Först så ligger det på en platå som håller ung 800 möh, men trots detta växer här fullstora tallar. Inlandsisen har också lämnat efter sig sk dödisgropar, vilka bildar ett tarmliknande sjösystem. Första delen av turen gick i hård motvind längs en sjö, men sedan svängde vi in bland tallarna och fick en fantastisk upplevelse med lä, och glittrande snö. Hundarna tycktes också uppskatta naturen och travade på friskt. Vi körde på och var inte tillbaka vid bilarna fram emot eftermiddagen och då var man både trött och nöjd - hundkörning när den är som bäst. Tack till alla som var med och utgjorde våran vecka.

Ny sekreterare i alaskan malamute rasklubb

Frasse (Fransisco Hed)

Jag började med Malamuter för 6 år sedan, sen jag fick klart för mig att jag inte skulle kunna jobba som skidlärare på grund av en knäskada. Det fick mig att inse att jag behövde något som kunde ta ut mig i naturen. varför inte en häst, nää den får inte plats i sängen för jag vill gärna kela med mina husdjur. Min mor som bor i Sthlm ville att jag kom ner och hälsa på henne ett tag. När jag var nere i huvudstan fick jag se en annons om stora Stockholm utställningen, det kunde vara kul tänkte jag, så jag gick dit och tittade runt lite efter ett tag kom jag fram där malamuterna fanns, träffad ett par som hade en magnifik hane, jag blev helt såld på Malamuter. Det här är min historia om hur jag blev med Malamute. Min första hane köpte jag ett halvår senare, Ja som ni vet räcker det inte med en, jag införskaffade i rask takt två st till. Nu har jag 7 vuxna och i skrivandets stund en valp på 5 veckor. Jag bor i Våmhus Dalarna med min sambo Vickan och dotter Julia och en till på väg. Mina hundar och jag, är inte mycket för tävlingar. Vi föredrar att ta en långtur i vårat eget tempo. Under förra Malamutveckan och KM ställde jag upp och trodde att jag skulle fixa det men ack så jag bedrog mig. Efter halva loppet kom jag på mig själv. Varför driva på hundarna, det var inte ens roligt. Jag bröt tävlingen. Det var folk som hade sett mig sitta på handtaget till släden och sola.

Sån är jag, att ha roligt med mina Malamuter är viktigast.
Ni som har internet kan läsa mer om mig och mina Malamuter på min hemsida.
http://www.capella-systems.com/jiepeers
E-Mail: malamute@algonet.se

Stockholm Polar Open

Vi vill påminna dig om malamuteträffen i höst, 31/10-2/11 1997, i Stockholms vackraste naturområde, Lida.
Lite godbitar ur programmet:
inofficiell utställning med domare från Kanada, Sue Skene.
Vagnrace på kanonbanor.
Specialprogram för barnen.
Weight Pull, föredrag, film, demonstration, prova på. Mike Skene från Kanada, ordförande i international Weight Pull Association.
Kontaktman för mer information: Georg Sandström tel: 08-7115189, kvällstid.

SÖDRA

Ordf:	Johan Hultberg	Ledamot:	Åke Alm
V. Ordf:	Karl-Göran Hedsten	Suppl:	Madeleine Carlqvist
Sekr:	Anna-Lena Nenestam	Suppl:	Gunnel Åkerlind
Kasör:	Helen Burman		

Aktivitetskommitte'n: Johan Grönberg, Eva Hultberg, Jim Karlsson

SOL, SNÖ, REGN I KOSTA

För fjärde gången så var det då åter dax för utställning, drag och årsmöte på Kosta skjutfält. Men den här gången var inte Johan Grönberg och jag med att ordna det hela. Utan vi var besökare som andra.
Själva utställningen avlöpte som vanligt med en blandning av sol och snöblandat regn.(vill passa på att tacka Bo Lundström som dömde 85 st polarhundar denna lördag) Bis etta blev en AM tvåa SAM trea SH och fyra blev en GRL.

SPHK SÖDRA hade även en ny klass för året, sk Parklass. Vilket jag och Anna-Lena Nennestam fick äran att döma. 1:a pris gick även denna gång till ett AM-par 2:a pris till SH och 3:dje pris till ett samojedpar.
Johan Grönberg och Monica Helin Sandström hade ett informationstält uppslaget på utställningsplatsen, som visade upp lite om rasen AM för intresserade, plus en del försäljning av olika saker(allt från hundgrindar till en släde från Gerg Attla,).
Vi kunde även hitta Ros-Marie Eklund från Göteborg i tältet som visade upp sina selar, halsband, koppel m.m. Jag hoppas att du fick lite grejer sålda. Detta är kanske något för de andra raserna att ta efter. Information kan man aldrig få för mycket av. På kvällen höll södra sitt årsmöte. Jag kan passa på att hälsa vår nya ordförande Johan Hultberg välkommen och samtidigt avtacka vår förra Thomas Keller.
Söndagen inleddes med ett 30-tal spann allt från barn till 6-spann som skulle deltaga i draget samlades. Även här hade vi kommit med en nyhet för i år. 1-spann Nordisk som innebär att du skall springa efter din hund som drar en kärra med tyngder. Roligt var att 4 st anmälde sig till denna gren. Vinnare blev Veronica Keller.GRATTIS. Jag ska bara ta lite kort om vem som vann i de övriga klasserna.I 2-spann Lena Palmgren SH 4-spann Nina Paaske sh 6-spann Sverker Björk SH JUN Ida Björk SH JUN Ida björk.
Och så våra duktiga småttingar Elin Björk, Tobias Hedsten, Nicklas Sandström och så Moa Björk.
Och så till sist så har vi de eftertraktade BÄSTA RASSPANNET PÅ KOSTA Vill passa på att tacka LÄCKEBY DJURSJUKHUS FÖR DE FINA PRISERNA:
Jag kan lova er att de tävlande gjorde allt för att vinna. Vem blev då 97.års bästa rasspann? Jo inte mindre än
SAM-SPANN Eva Hultberg
SH-SPANN Lena Grönberg
AM-SPANN Johan Grönberg
GRATTIS
Jag vill nu tacka alla som hjälpte till att förverkliga ännu en trevlig helg på Kosta skjutfält.
Vi ses och hörs snart igen

Anna Andersson

Hejsan Polarhundsvänner.

Södras årliga helg i Kosta är nu genomförd, även i år förflöt allt smidigt och förhoppningsvis till allas belåtenhet. Iår hade vi dessutom hyfsat väder till skillnad från tidigare års ÖSREGN. Jag vill passa på att tacka alla er som arbetat och slitit för att göra årets Kosta helg möjlig, ett stort TACK ska ni ha för en trevlig sammankomst.
Som nybliven ordförande vill jag först och främst tacka vår avgående ordförande Thomas Keller för hans insats det gångna året Jag vill även ta tillfället i akt att presentera mig själv för alla er som inte känner mig. Jag heter Johan Hultberg och jag bor i Jämshög tillsammans med min fru Eva och våra Samojeder. Vår första Samojed köpte vi för snart 6 år sedan och som säkert många av er har märkt så har man väl skaffat en Polarhund och dragits med på slädträffar, vagnsrace och diverse hundaktiviteter brukar det lätt ge mersmak och därmed hundantalet raskt öka, så även i vår familj där det i dag ingår 6 Samojeder.
När ni läser detta befinner vi oss i sommarmånaderna, där ni har framför er långa lata semesterdagar, är det även av naturliga anledningar lågsäsong för våra vovvar.
Södras aktiviteter befinner sig också i någon form av siesta, som en sval fläkt i sommarvärmen har vi VATTENFESTIVALEN som i år går av stapeln helgen 5-6 juli. Så passa på att komma och svalka av både er själva och era 4 fotade vänner.

VÄNLIGA HÄLSNINGAR Johan.

Resultat från SPHK:s utställning i Kosta 97-04-19.

VALPAR:
Alaskan Malmute:
Nochi BIR-valp, BIS 3:a valp.
Samojed:
Björnvaktaren's Ragge-Muff BIM-valp.
Björnvaktaren's Ragge-Lina BIR-valp, BIS 2:a valp.
Sibirien Husky:
Kljutjevskajas Hjördis Pettersson BIR-valp, BIS 1:a valp.

VUXNA:
Alaskan Malamute:
High Destiny Hill's Amazing Lucifer Cert, BIR, BIS 1:a
Frigga Cert, BIM.
Grönlandshund:
Flåsmyren's Sareq BIM.
Slitvargens Akita Cert, BIR, BIS 4:a.
Samojedhund:
Newsam's EddieMurphy Cert, 2:a Bhkl.
UW-94 Djch Such Intuch Pddp Whitecliff Karu Jointventure. BIM.
LP Swedsam's Nigtflight to Venus Cert, 2:a Btkl.
WA 92 Such Dkcch Jurak's Polina Chesnokowa BIR, BIS 2:a.
Sibirien Husky:
Za'potocky's Zjonik Cert, BIR, BIS 3:a.
Zelma Cert, BIM.

Veteraner:
Alaskan Malamute:
Bumbi BIR, BIS 4:a veteran
Grönlandshund:
Flåsmyren's Tarja BIR, BIS 2:a veteran
Samojedhund:
Turgai BIM veteran
WA 92 Such Dkch Jurak's Plina Chesnokowa BIR, BIS 1:a veteran
Sibirian Husky:
Snotrail's Randie BIR, BIS 3:a veteran

Bruksklass:
Alaskan Malamute:
Kronsäter's Fossiq av Kobik BIR, BIS 2:a.
Frigga BIM.
Samojedhund:
UW-94 Dkch Such Intuch Pdp Whitekliff Karu Jointventure BIR, BIS 1:.
Pdp Happy White Dream's Bobrova BIM.
Sibirien Husky:
Lanjas Gaskas BIR, BIS 3:a
Klutjevskajas Ashi BIM
Avelsklass valpar:
Kltjevskajas Ashi BIS 1:a
Uppfödarklass valpar:
Kennel Lanjas. BIS 1:a
Avelsklass vuxna:
Bumbi BIS 1:a
Uppfödarklass vuxna:
High Destiny Hill's Kennel BIS 1:a
Barn med hund:
1. Alexandra Krantz
2. Linnea Ohlsson
3. Tobias Hedsten
4. Alexandra Blomqvist
5. Moa Björk

COMBAT WATER FESTIVAL

SUCCE-EVENEMANG

Missa inte den unika vattenfestivalen som går av stapeln första helgen i juli, alltså den 5-6 juli i vildmarksbyn utanför Skillingaryd, Småland.

Minst fyra vuxna
Festivalen är en lagtävling där de olika lagen skall klara av de stationer som vi ordnat så bra som möjligt. Laget skall minst ha 4 vuxna och 1 barn för att delta i tävlingen.

Förra årets vinnare
Vi Combat Force som vann förra årets festival står som värdar för årets händelse och kommer att göra det så svårt som möjligt!

Anmäl laget
Vi poängbedömer puktlighet, fräckaste namn, utstyrsel och det som håller humöret uppe. Så samla ihop dina kompisar, hitta på ett namn aoch anmäl laget till:

Janne och Nettan Snarberg
036-150999
Urban och Malin Svensson
0392-22060

Max 10 lag
Ring gärna för info om tävlingen och övernattningsmöjligheter.
Sista anmälningsdag:
fredagen den 20 juni.

GÄVLE DALA

Bra säsong för Gävle-Dalas hundkörare.

Trots ännu en dålig vinter har det över lag presterats bra resultat,där våra jyckar med förare varit med.
Vid polarhundsmästerskapen blev medaljskörden mycket bra, 6 guld 5 silver och 2 brons. Christer Afsee´r körde med sina Malamuter hem 2 guld och en silvermadalj, närmare storslam kan man knappast komma.
Våra duktiga juniorer bidrog med ett guld en silver o två brons.
Vandringspriset vid Polarhunds-mästerskapen.
Angående poängberäkningen så undrar några varför Gävle-Dala hade så låg poäng. Vi har många förare som har licens hos oss, men bor i andra distrikt. Deras poäng fick de distrikt som vederbörande bor i. Övriga tävlingar som de våra haft stora framgångar i är Norska Polarhunds-mästerskapen, P-löpet samt Norsk siberian husky samling.
Under säsongen har vi geomfört ett tiotal träningsträffar och tävlingar. KM-tävlingarna har samtliga körts på Koppången, där de alltid är gott om snö. Det är bara att lyfta på hatten för Stig Juhlander, Gösta Karlberg och Erik Sundin, samt Koppångsstugans hustomte Raymond Carlsson. Dessa gossar har sett till att vi haft körbara banor varje gång. Terrängen vid Koppången är ganska öppen vilket ställer till problem vid minsta blåsväder och snön är yrvänlig. Det kan vara perfekta förhållanden ena dagen för att nästa dag vara totalt igenblåst. Jag nämner detta för dem som klagar på banor att de har i åtanke vilka förhållanden som kan råda. Ibland undrar man vilka som tar över och kör upp spår när ovan nämnda herrar tröttnar.
Detta är väl lite i stora drag som hänt i Gävle-Dala i vinter. Det var någon som skrev i en insändare i polarhunden att Gävle-Dala höll på att gräva sin egen grav. Visst, gräver vi men vi gräver efter mera guld nästa säsong. Eller hur Gävle-Dalingar?

För G-D. Ingegerd Petersson.

Resultat KM-tävlingar:

18-18/1.Km.nord h-1.sp.2x18 km,slädhund 2x12km.fyrspann.Fina väderförhållanden - 6.

Nord H.

1.Göran Esters S-H	1.14.22	1.06.50	2.21.12
2.Gunnar Olsson S-H	1.15.24	1.08.25	2.23.49
3.Göran Dernebo AL—M	1.17.01	1.10.10	2.27.11
4.Anders Edwardsson GRL	1.21.30	1.12.44	2.34.14

SLÄDHUND KLASS A.

1.Jan Johansson	31.15	31.24	1.02.39
2.Gösta Jakobsson	35.57	31.17	1.07.14
3.Roger Mjöberg	35.18	33.18	1.08.36
4.Lotta Antoniusson	34.42	35.05	1.09.47
5.Martin Bröms	36.36	35.20	1.11.56
6.Marita Gustafsson	38.28	37.40	1.16.08
7.Monica Caesar	39.50	38.45	1.18.35
8 Mats Gelotte brutit			

KLASS B.

1.Stig Juhlander	39.05	37.21	1.16.26
2.Anders Juhlander	39.45	36.56	1.16.41

INTECKNING I VANDRINGSPRIS.
Nord herr: Göran Esters tog sin andra inteckning i det vandringspris han själv skänkt. Erik Sundin har också två inteckningar.
Nord herr flerspann , tunga banor hård vind drivsnö. Banlängd 12 km.

1.Gösta karlberg	GRL	53.42		
2.Per Jansson	S-H	31,20	36.16	1.07.36

KLUBBMÄSTARE

3 Annika Isaksson	33,30	39.10	1.12.40
4.Martin Bröms	33.35	39.52	1.13.27
5.Georg Matsson	38.29	46.18	1.24.47
6. Sven E.Breivik	41.34	starta ej	

KLASS B.

1.Stig Juhlander	GRI	42.48	43.30	1,28.18
Seth Sjöblom	ALM	40.43	starta ej	
Uwe Dobbert	GRI	55.54		
Andreas Soner	4-spann SAM	56.36		

YNG.JUN.2x12 km

1 Mathias Mjöberg	38.15	40.35	1.18.50

Inteckn.i Kennel Unisak's vandringspris: Roger Mjöberg.

Medlemsannonser

Grönlandshund

Hanar och tikar, 2-5 år. Går bra. Anders Edin och Yvonne. Tel. 0640-13045.

Valpar väntas ca 28 maj e Nateq´s Nanok u Diesel. 1 el. 2 valpar till salu. Björn Andersson tel:0250-44560 säk. 22-24.

Grönlandshund hanvalpar f 25(9-96 till salu e NUCH Qornq´s Arctic Tamareq Kiwaniq (Int NS UCH NV 88,89,90,92 e Qornaq´s Arctic Highland Beaver u NUCH Qornaq´s Arctic Kira Kiwaniq) u Qornoq´s Arctic Sila u Nuuk (e NSUCH Glögg u INT NORDUCH Qoroq´s Arctic Stormy Weather). Bägge föräldrarna är aktiva draghundar. Modern har fullföljt Finnmarkslöpet. Hundarna är mycket lovande med gott temperament. Reg. NKK, vacsinerade. Vänd dig till Kari Aalerud, Granåsen 75 b, N-1347 HOSLE. Tel. +67145836 eller till Henny Mathisen harstad Gård, N-2230 Skotterud. Tel: +62836466.

Alaskan Malamute

Valpar efter See o neés Akela (Balder-Inuilak´s Chutik Pace)och Nalle "Virak"(Mahlemiut´s Noatak-Mahlemiut´s Caribou Takofna) båda hundarna är hd fria och Nalle är AD röntgad och fri. Båda hundarna går som ledarhundar, men de kan gå på vilken plats som helst i mitt 6-spann. Nalle är en oerhört snäll hund som aldrig visat några tendenser till att vilja vara aggressiv. Akela har samma temperament som Nalle men mera mammig. Akela blir gärna påklädd av våran dotter på 2 år. Valpning beräknas till 970404. Jiepeer´s Kennel. Frasse Hed Knopparna 722, 792 96 Vårnhus Tel 0250/457 55 eller 010/209 77 21.

1997 - Kennel Mahlemiut - 15 år med Malamute - 10 år uppfödning. "Jubileumskullar" väntas i maj -97. 1) e Stripe (e Arctic Stars Chief - u Ronja) HD, AD ua Cert. Seger P-löpet 50 km 2-spann -96 & -97. u Mahlemiut´s Caribou Yentna (e SUCH, NUCH Tjelderåsen´s Cold Amaroq - u SUCH Lohengrin´s Trailbreaker Cree Buffy) HD ua, Ck, HP. Seger 2-spann P-löpet 100 km -95. Suverän mentalitet, Stripe har ledaregenskaper. 2) e Kronsäters Frey av Kobik (e NUCH Kiwalinas Crew Hero Cornie - u Kronsäters Bikka av Mi-O-Vik) HD, AD, ögon ua. 1:a KM Norge 6-spann, 3:a P-löpet 100 km -97 6-spann. Oftast ledarhund. u.Mahlemiut´s Eager Vaki (e SUCH Lp Mahlemiut´s Kelerak - u Mahlemiut´s Caribou Yentna) HD, AD, ögon ua. Seger 2-spann P-löpet 100 km -95. 6:a SPHK-KM 2-spann 20 km -97. 2 x Cert. Vår ledarhund. Göran & Lena 0243-82489.

Kennel Mackinaw. Valpar planeras i sommar. Tel: 0951-230 40.

Malamutevalpar väntas kring 1 juni e Mahlemiut´s Freighting Trond u Kiwalinas Groover Debbie. HD o AD fria, ögonlysta. Hanen mycket dragmeriterad , bra temperament på bägge hundarna. Ring för info. Tony Lilja. Tel: 0533-19005.

Medlemsannonser

Siberian husky

Valpar födda v. 15 efter dragvilliga föräldrar. Hanen är 2 1/2 år och våran nya ledarhund. Tiken är en välmeriterad medeldistans hund. Hanen är Dejomas Hukke (e.Axias Reflex u. Rokkie´s Lady). Tiken är Nebraska (e.Snowtrales Lucky Luke u. Carmen av Vargevass-A). Dejomas kennel, Kjell Åke och Jeanette Tjernberg Tel. 0152-255 47 el. 010-2700 724.

Valpar väntas i månadsskiftet juni-juli. Axias kennel, Ingrid Agefeldt, tel 0586-12290.

SH-VALPAR Födda 970319 Unisak´s Jaqo x Unisak´s Linda Best Födda 970320 Unisak´s Tyson x Unisak´s Savoy. Kennel Unisak Nils och Sickan Hjelm Tel.0650-42060.

Till avel: "Zorro" (Keb S59588/89 e Irgas u Terra). Meriter: Godkänt dragprov, 7 fjälldrag (varav 6 som ledarhund) 1:a -97-96-94. 2:a -95-93-91 i klassen flerspann öv. Raser. 1:a i nordiska SM-97 flerspann öv. Raser. 5:a i 3-spann slädhunds-SM-91. 1:a i Fäboddraget -96 m.m. Zorro är medelstor, 58 cm hög o 21 kg. Han har lång rygg och är välvinklad. Pälsen är kort o tät. 50% Zero 50% New England. Mer info får du på telefon 0970-16314. Magnus Svensson.

My och Moa. Två snälla och dragvilliga SH tikar. Två år gamla söker nytt hem. Säljes en och en eller i par.
Prisvänligt. Tel: 0682-10336.

Valpar föds v 23 e. Haskis Sting(e.Igloo Pak's Beaver u.Skalleröds Penta) u. FR Jarvi (e.St Hans u.Snowtrail's Pepsie). Jarvi är en stensäker kommandoledare och av hennes förra kull går tre valpar som ledarhundar innan två års ålder. Jarvis far är en norsk ledare som gått flera gånger i led på vinnarspann i Finnmarkslöpet.
Anders och Åsa 0612-431 10.

Valpar planeras efter Dejomas Krutov (e Uniskas Robber u Rookies Gipsy) och I´nachos Bivdi (e SUCH Gevonnes I´nachos u Gevonnes jetta) Bivdi går i led tillsammans med sonen Chatanuk på vårt 6-spann. Krutov är en ung förmåga som går på Kjell-Åke Tjernbergs öppenklass-spann. Båda har naturligtvis kanontemperamnent. Helén & Håkan Andersson tel: 0303-48980, 46332.

SH-valpar f 97.03.12 e mkt duktiga, snälla och dragvilliga föräldrar med fint temperament e Tim u Akina. Ring Sofia Rehnström. Tel: 018-351168 el. 070-6717689.

Valpar väntas v 25 e mycket välmeriterade föräldrar. e SPCH Axias Qefoo (e Snowtrails Fred u Axias Qonnie). u SPCH Rookies Laila (e Iglopak´s Snow Bandit u Snowtrails Melissa). Mycket trevliga och arbetsvilliga föräldrar som går på Helen o Maie Israelssons spann. Tel: 0696-21135.

Siberian Husky valpar. Kull 1 e Fun Run Max (e Fun Run Marve u Fun Run Jane) u Örnies Funny (e Finnemarkas Guy u Fun Run Louis). Kull 2 e Haskis Sting (e Igloo Pak´s Beaver u Skalleröds Penta) u Vox Celesta´s Arktis. Vox Celesta´s Kennel, Hélène Tel. 0150-71036.

Medlemsannonser

Samojed

Samojedvalpar planeras för lev. på höstkanten e Antorcas Candy man (DK) u Slåbodas Lucky Aussi f. Kahina. Christina Bjerstedt-Ohlsson, Swedsam´s Kennel tel: 044-70136, 0708-668680.

Samojedvalpar väntas. Lev i aug. Polarbjörnens Kennel tel: 0924-41044

Jag väntar valpar i början av april. Great Shivoj Jelena Cassandra heter tiken och hon är parad med Vitkinds Coppernob. Båda är HD-fria, ögonlysta och gonioskopierade utan anmärkning. I Cassandras förra kull är 5 av 6 valpar röntgade och samtliga är HD-fria. För er med mycket tid och ett brinnande intresse. Hör av er till Antarctic Dream´s Kennel. Agneta Planeskog, Tel. 08-7763589.

Diverse

Klövjeväska säljes. Wenaha II Explorer, storlek Small, passar hund ca 20-30 kg. Exklusiv modell med löstagbar sadel. I skick som ny, i princip oanvänd. Pris 800 kr. tel: 090-19 28 88. email: mariam@hem.passagen.se

---

Tävlingssläde, knappt använd, 2000:-. Träningsvagn, Basqi, 3000:-. Kennel Kljutjevskaja 0413-53226 Anders eller Helen.

Tacksam för tips ang. hus att hyra i området Älvdalen-Orsa med bra kör-möjligheter. Tony o Vicki Tel: 0533-19005.

Säljes: Fiat Ducato Buss-87. Vi säljer vår hundbuss komplett med inredning, burar med plats för 16-18 hundar. Bussen är nylackad, nybes. Välhållen och i toppskick. Kättinslag runt bilen medföljer. Pris: 40.000:- inkl. Moms. Tel: 0271-31133. Anthony o Agneta Högberg.

Drömställe i Gunnismark, 28 km NV Umeå. Boningshus på 85m2 3 rum & kök + sovloft. Allrummet är timrat invändigt, 3,5m i takhöjd. Uppvärmning, direktverkande el & braskamin. Gäststuga på 10 m2 timrad och varmbonad i anslutning till huvudgården. Hundgård för 12 hundar + 150 m2 rastgård. Vedbod på 10 m2. 2200 m2 strandtomt till å med ädelfisk. Mycket goda körmöjligheter sommar & vinter direkt från hundgården. Även för distans. (Gröna kartan Robertsfors 2IKSO). Bra grannar. Tidigast övertagande 1/1 -98. 365.000:-. Niclas Karin Lundgren. tel: 090-97024.

Säljes: Hundvagn m skaklar för 1 el 2 hundar med broms, fram o baklyse, reflexer och trippelmätare. Använd endast tre gånger. Pris 5000:- tel: 0270-20572.

Hundlivet i Bild

Siberian husky Tessa och samojeden Birka plåtade av matte Annika Sande´n i Skövde.

HILLEBERG®

THE TENTMAKER

...proffsens val!

Expeditioner, militär och andra proffsanvändare har sett fördelarna med Hilleberg fjälltält, nu är det din tur att upptäcka dem!

Beställ vår nya katalog **nu** så riskerar du inte att missa något! Här finns alla fakta om våra modeller, men också mycket annat som rör tältning och friluftsliv.

Katalogen har du i brevlådan inom några dagar.

Vi har gjort tält i 25 år, och vet betydelsen av de fördelar vi erbjuder dig!

- Inner- och yttertält hopkopplade; särskilt betydelsefullt i dåligt väder, då resningen förenklas avsevärt.
- 4 ggr starkare väv an "vanliga" tält. Om du får en liten reva så håller det ändå.
- Easton, är marknadsledande leverantör av högkvalitativa tältstänger. Kvalitet T9 är deras bästa – den sitter i alla våra tält.
- Smart design och de rätta materialen ger suveräna utrymmen och låga vikter, med bibehållen styrka!

Hälsningar Bo Hilleberg

Hilleberg AB • Box 144 • 830 23 Hackås • Tel 063-77 04 00 • Fax 063-77 05 16

Namn Adress

Postnummer Ort